

ORSZÁGÚT

AZ ORSZÁGÚTI
FERENCES
PLÉBÁNIA LAPJA
2024. TAVASZ

MINDENNAPOK A **SZENTLÉLEKBEN**
FERENCES JUBILEUM – A STIGMATIZÁCIÓ
GONDOLATOK A **LORETÓI SZENT HÁZRÓL** ÉS **LITÁNIÁRÓL**
ÖKUMENÉ A HÁZASSÁGBAN
KÁNTORNAK LENNI ÉLETFORMA
KÁRPÁTALJAI HELYZETKÉP – BESZÉLGETÉS JÓNÁS ATYÁVAL

ORSZÁGÚTI
FERENCES PLÉBÁNIA

A BÚZASZEM BÖLCSESSÉGE – MEGHALT ÉS FELTÁMADT

„Ha a földbe hullott búzaszem el nem hal egymaga marad, de ha elhal sok termést hoz” (Jn 12,24)

Húsvét vasárnap a plébános szokatlan dolgot tett. Felment az évek óta nem használt szószékre kezében egy madárkalitkával, benne 4-5 verébbel. A hívek néztek, mire megszólalt: Néhány nappal ezelőtt jöttem hazafelé. Egy suhanc jött velem szemben ezzel a kalitkával, benne a verebekkel. Az arcán kéjes mosoly volt. Megszólítottam: „Minek neked az a kalitka a verebekkel?” „Mi köze hozzá?” – volt a válasz. „Minek neked az a kalitka a verebekkel?” – kérdeztem újra. „Nem mindegy az magának?!” – szólt újra. „Mit akarsz tenni azokkal a verebekkel?” – kérdeztem. Ekkor váratlanul kéjes mosollyal az arcán megszólalt és ezt mondta: „Hazaviszem és kiéheztetem őket, aztán kitépem a szárnyaikat, hogy véresek legyenek, majd egymásnak ugrasztom őket, hogy egymást egyék, ha élni akarnak, és a végén az utolsót felakasztom, majd a macskámnak adom mindegyiket eledelül.” „Megveszem őket” – mondtam neki. „Minek az magának?!” „Megveszem őket!” – mondtam határozottan. „Mit ad értük?” „Száz dollárt.” „Bolond maga!” és nevetve odaadta száz dollárért. Majd így folytatta prédikációját a plébános. Néhány ezer évvel ezelőtt találkozott Jézus a sátánnal. „Hová mész?” – kérdezte Jézus. „A földre” – volt a válasz. „Mit akarsz ott csinálni?”

„Gyötörni fogom az embereket, éheztetem őket, egymásnak ugratom őket, földrengéseket, árvizeket okozok, a végén pedig háborúkat, hogy egymást öljék és pusztítsák, és aztán mindegyiket a pokolba viszem.”

„Megveszem őket” – volt Jézus válasza.

„Minek ők neked, megvetnek, káromolnak, szemtől-szembe leköpnék és ütni fognak, sőt meg is fognak ölni!”

„Megveszem őket!” – mondta Jézus.

„Mit adsz értük?”

„Az életemet!” Megegyeztek.

Ha csak eddig tartana a történet, nem lenne értelme. Valaki meghalt, de minek, ha mi csak itt a földön élhetünk továbbra is?

„Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, minden embernél százalomra méltóbbak vagyunk. Krisztus azonban feltámadt halottaiból, mint elsőszülött a halottak közül”, hogy nekünk is örök életet adjon – írja Szent Pál az első Korintusi levélben. (1Kor 15,19)

Isten halálával örök életet ajándékozott nekünk.

„Ha a földbe hullott búzaszem el nem hal egymaga marad, de ha elhal sok termést hoz” (Jn 12,24)

Jézus, ahogy Szent Pál írja: „Rendelkezéseivel az adóslevelet, mely vádolt minket és ellenünk szólt, eltörölte, eltette az útból, és a keresztre szegezte.” (Ef 2,14) És mindezt nem jóságunkért tette, nem jóságunkért, hanem szentségünkért jött le a földre.

Az ember nem tudott eljutni Istenhez, Istennek kellett eljönnie értünk. És bár értelmetlennek tűnik minden ilyen isteni tett, de ezt nem az értelemnél, hanem az irgalomnál és az agapénál („szeretlek, mert szeretlek”) kell keresni, hiszen:

„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát (Önmagát) adta érte, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen.” (Jn 3,18)

„Ha a földbe hullott búzaszem el nem hal egymaga marad, de ha elhal sok termést hoz.”

És ide tud bekapcsolódni a mi nagybőjtünk, a mi halálunk is: a böjt, az ima, a szeretet cselekedeteink a „búzaszem” halálához. A Kereszthez kell, hogy kapcsolódjanak cselekedeteink. Nem azért tesszük a jót, hogy eljussunk az Életre, hiszen azt már minden érdemünk nélkül a megváltásban megkaptuk, hanem hogy hálánkat, odaadottságunkat Istennek kifejezzük.

A mi elhalásunk nem lehet más, mint hála: az „értelmetlen” agapé, az irgalom, a hitből fakadó cselekedeteink, az Érte vállalt kereszthordozás, az ima, a böjt, az alamizsna.

Adja Isten, hogy a nagybőjt során átéljük Isten soha meg nem szűnő végtelen irgalmát, szeretetét, értünk való meghalását, és úgy jussunk el húsvét szent ünnepére, hogy mi is meghaljunk Neki, önmagunknak, felebarátainknak hálából. T

fr. Achilles

MINDENNAPOK A SZENTLÉLEKBEN - A SZENTLÉLEK A MINDENNAPOKBAN

SZENTSÉGIMÁDÁSKOR, NAGYMAROSON...

Kedves Testvérek mindnyájan Jézus Krisztusban. Amikor a címben foglaltak átgondolásába kezdtem, napokig egy sort sem írtam. Egyre csak azzal szembesültem, hogy szinte az egész hívő életemet kell átgondoljam, felidézsem és Jézus Krisztus színe elé vigyem. Még álmomban is pörögtek sorra a személyes emlékeim! Hogy lesz ebből cikk az Országút számára, átfogó céllal, mindenki számára megoszthatón? Ily kérdésekkel utaztam le a szokásos pén-tek déli Szentségőrzésre a nagymarosi plébánia-templomba, hogy a Jézus jelenlétébe helyezzem, Vele gondoljam át a kapott feladatom, és Tőle kérjek a cikkben leírandókhöz tanácsot, útmutatást.

Készültem. Kiírtam a Szentlélek evangéliumi ígeit. Ők voltak a lelki útravalóm, a lelki készület forrásai. Amikor pedig megérkeztem Jézus jelenlétébe, először arra kértem Jézust, hogy tisztítsa meg a szívem, lelkem és testem, hogy elkérhessem az Ő lelki ajándásait és tanítását, hogy átgondolhassam a Szentlélek által mindazt, ami az Országúti Plébánia számára átfogó érvényességgel, Húsvét-ra, hasznosan megosztható. Aztán ebből valami egészen más lett. Elkezdtem írni, s mindazt, amit akkor az Eucharisztia jelenlétében kaptam és leírtam a jegyzetfüzetembe, Jézustól kapott szavakkal, az alábbiakban ezt adom át:

Kedves Mindnyájan! Nyissátok meg szíveteket, hogy jelen lehessen az életetekben! Nem kell semmi különlegeset tennetek, csak nyissátok meg a szíveteket. Ne kérdezétek, hogy mit imádkozzatok. A legfőbb imádság, ha a jelenléteteket odaadjátok, hogy együtt lehessen veletek. Ez a legfontosabb. A jelenlét imája, melyben együtt lehetünk, hogy megtisztuljanak a szívek, és a szív látása és hallása valóságossá, a szem látásává és a fül hallásává legyen. Isten országának részeseiként bennem éljétek és én bennetek éljek; hogy rólam tehessetek tanúságot, aki testben jöttem el közétek, Názáreti Jézusként, a Mennyei Atya Fiaként, s most Jézus Krisztusként, a Feltámadottként lehetek veletek a Lélek által, akit elküldtem nektek: a Békesség Lelke legyen veletek!

Ne keressétek és kutassátok, hanem fogadjátok be a Békesség Lelkének ajándékait. Ahol békesség van és személyes elfogadó szeretet, ott vagyok köztetek. Erről ismeritek föl a jelenlétemet, hogy az én békém van veletek, és betölti a szíveteket minden arra kész megnyilvánulás során, és nem enged a békétlenség kísértéseinek. Minden

találkozásban, minden megszólításban és meghallgatásban, csendben és megszólalásban, és a kitartó, szolgáló szeretet szavaiban és tetteiben is. Minden kihívás és békétlenség ellenében keressétek az én békémet, s hogy a lelkem békét teremtő ereje nyilvánuljon meg bennetek. Legyen meghallgatni és kérdezni tudó a beszédetek, és segítő szándékú minden cselekedetek.

Legyetek józanok! Buzdítalak titeket, hogy „ne higgyetek minden léleknek, hanem vizsgáljátok meg a lelkeket, hogy Istentől származnak-e, mert sok hamis próféta ment ki a világba. Az Istentől származó lelket erről ismeritek fel: minden lélek, amely megvallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, az Istentől van. S minden lélek, amely nem vallja meg Jézust, nem az Istentől való, hanem az antikrisztusé, akiről hallottátok, hogy eljön, és most már a világban is van.” (1Jn 4,1-3).

Ismerjétek fel a helyzetet, amikor nem elég „Isten”-ről beszélgetek, mert róla sokan beszélnek, sokféle módon, de kerülök hogy rólam, aki értetek testet öltött, majd kínhalt szenvedett, a meghalt és feltámadt Krisztusról, és a Lélek által a Vele való személyes kapcsolatokról kell tanúságot tennetek. Ezért, ha szembesültök mindazzal, ami tőlem idegen, ami az ellenkezés és elutasítás lelkétől való, ne háborodjatok föl, hanem forduljatok felém, imádkozzatok a megtévesztettekért, hogy szabadulást nyerjenek. Vigasztalás legyen az ajkatokon, bátorítás és elfogadás azért is, amit elsőre nem értetek, mert a hűségeselek előbb-utóbb fölismerést nyernek, békességet és belső bizonyosságot a Lélek örömeiben, mert sohasem felejtkezem meg róluk, és részesedni fognak a Mennyei Atya örömeiben.

Ez töltse be a szíveteket a mindennapjaitok során, hogy bárhol is kell, hogy legyetek, bármit is kell tennetek, az engem szeretőket nem hagyom magukra sohasem. Még akkor sem, amikor elbizonytalanodnak, magukra hagyatottságot és tompaságot is éreznek, mert javukra akarom fordítani az ebben rejlő titkokat is. Ne felejtsetek, ti, akik megkereszteltettetek vízből, vérből és Szentlélekből, és imádságra készültök, arra összegyűltetek, megkapjátok mindehhez a Lelkem ajándékait. Kinek-kinek azt, ami a legszükségesebb. Nem nektek adom, hanem Szent Egyháznak, és általa nektek, mint e szent és élő test testrészeinek. Egyháznak adom, hogy élő egyház legyetek a mindennapi életetekben is! Belőle részesedtek mindannyian, és neki tartoztok számadással és tanúságtétellel is a kegyelemben, mert általatok építem Egyházamat, Szent Népeimet, Jegyesemet.

Maradjatok hűségben Egyházzam közösségeiben, családjában. Ne engedjétek a hiúság és tobzódás kísértéseinek, és ne engedjétek a test csábításainak, mert érzéketlenné teszi lelki figyelmeitek, és önzővé, énközpontúvá, világiassá a természeteket, ha azt, ami eredendően a Szentlélek temploma bennetek, melyet Istentől kaptatok, leromboljátok, és az önzés templomává teszitek (vö. 1Kor 6,19). Maradjatok meg egyszerűségben, vizsgáljátok meg és különböztessetek meg minden lelket, mert a rászedés lelke, mint a hamis tolvaj, szüntelenül ott ólálkodik lelketek ajtaja előtt! Maradjatok meg ezért mindig a hűségben, és őrizétek kincseitekként a békesség lelkének ajándékait. Ő töltse be a mindennapjaitokat, akkor lelkem vezérli majd lépteiteket; gondolataitokat, beszédeteket és tetteiteket. Kérjétek el lelkem vizsgálatát és tanácsait. Lássátok, még Pálnak is megtiltottam, hogy Ázsiába, vagy Bithüniába menjen, és ott hirdesse tanításaim. Nektek is szükségetek van arra, hogy megfogadjátok és betartsátok nem csak a bátorításaimat, de a tiltásaimat is, mert az is javatokra válik, hogy ne magatok után, hanem inkább arra menjetek, ahová lelkem jóval inkább segít és vezérrel titeket.

OTTHONI KÖRNYEZETBEN, BUDAPESTEN...

Egy óra múlva ki kellett jönnöm a templomból. Várt rám a fiam és a kisunokám. Mivel a „mindennapjaink”-ról szól a kérdés, hogy szót ejtsünk, mi sem természetesebb hogy jelezzem, a mindennapjainknak a családi kötelezettségeink alapvető részei! Nagyon örültem, hogy láthatom őket. Fiam aznap estére éppen egy januári éjszakai sátoros emberpróbáló túrára készült a 13 éves fiával, hogy lélekben és testben is egészséges férfivá váljon ő is az idők során. Bizony, ez nagyon fontos, hogy a lélek és a test egészségére való törekvés egységben legyen. A kettő egymástól el nem választható. Egészséges lelki állapotunknak a mindennapjaink során ez is alapföltétele. Egészséges lelki ember a teste fölött is, melyet ajándékba kapott, örködik és lehetőségeihez mért gondoskodik. Mivel épp ma volt a születésnapom, ez is része volt az imádságnak a Szentlélek erejében, hogy az elmúlt 76 évet, feleségem szüntelen kísérő-bátorító szeretetét, töretlen gondoskodásait és szolgálatait oly sokak iránt, külön is megköszönhettem. Ennek tudatában szántam rá magam

arra, hogy minden pénteken egy órát Nagymaroson töltek a kitett Oltáriszentség előtt, a lelki készület jegyében. Vonatra ülök és leutazom, hótól-fagytól függetlenül, utána azonban, ha úgy tetszik, kigyalogolok a Duna mentén sziklák alá, a fölszentelt kis Glorietthez, kertünkhöz, és a szomszédban élő unokáinkhoz. A Szentlélek elkísér az úton. Együtt vagyunk, csöndben vagy beszédesen. Egy-szer talán majd szembe jön, mint Péternek. Quo vadis, Dionysios?

Bizony, fontosnak tartom, hogy legyenek kitüntetett, rendszeressé tett szent idők és helyek a mindennapjainkban. Egy szentmise, egy szentségimádás, egy csendes vagy közös ima... A világban való létünknek ezek biztos támpontjai és forrásai. Átitatják és rendezetté tehetik az életünk. Megvan az ideje a magány csöndjének, és az együttlétnek is. Családban, unokákkal, baráti körben, egyházi közösségben... s kell, hogy legyenek ehhez társaink. Egy közösség, egy lelkivezető, egy plébánia, a Szentlélekben való nevelődés és az együttlét őrzésének ez alapfeltétele. Amíg fiatal voltam, ehhez nagy egyházi-as szervezésekbe fogtam, tábort és túsorokat vezettem. Ma már egy egyszerű kis közösség, együttlét sokszor sokkal többet ér. Kell, hogy a közösség nyitott legyen. Olyan, ahová a kereső, tisztaszívű lélek befogadást nyerhet, élő egyházra talál, és oda visszatérhet, ha elfogadja a befogadók kéréseit. Kell egy hely, ahol a lélek szólásra és odafigyelésre indít, mert „a Lélek maga tesz tanúságot lelkünkben, hogy Isten gyermekei vagyunk” (Róm 8,16). Hiszen van, hogy azt sem tudjuk, mit tegyünk. Isten felé fordulunk, őt keressük. Különös ajándék ilyenkor, hogy „gyöngeségünkben segítségünkre siet a Lélek, mert (sokszor) még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkoznunk. A Lélek azonban maga jár közben értünk, szavakba nem önthető sóhajtozásokkal.” (Róm 8,26-27).

Ez az a különös ajándék, amit utána is őrizhetünk. Az utcán, villamoson, autóbuszon is velünk marad, Isten Szent Lelkével lehetünk. Egy reggeli szentmise, egy szentségimádás, egy közösségi ima után különösen is. Isten szent temploma a világi térben velünk marad. Az Eucharisztia ajándéka és a papi áldás által, bennünk vesz folytatást. Szent Pál apostol figyelmeztető szavai velünk maradón visszacsengenek: Hát nem tudjátok, hogy „Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakik bennetek?” (1Kor 3,16). Volt, hogy a reggeli szentmise után a buszmegállóban megszólítottak, beszédbe elegyedtek többben is, látszólag ismeretlenek, érzékelhető kedvességgel beszélgettek s így is búcsúztunk el egymástól. Valami különös titok kötött össze minket. Csak akkor, amikor az utolsó is leszállt, vettem észre, hogy az imádság szüntelenül ott folyt bennem a lelkem mélyén csöndben, változatlanul. A Lélek ott volt mindvégig velünk, s amikor magam maradtam, lélek mélyéről, érezhetően újból a felszínre tört, és csendes jelenlétével és örömeivel betöltötte a gondolataim. Ezért is vallom, az imádságnak nincsenek előírt szabályai. Nagyon sokféle lehet. Megszólítható vagyok, cselekvőkész, és mégis, a lélek mélyén a Lélek jelenlétben élhetek. Jézus ott van velünk a Lélek ajándékaként, társunkul szegődve, szerető jelenlétben, kiforrott mondatokkal,

rózsafüzérrel, dúdolgató énekkel, csendes duruzsolással, a lélek rejtélyes igéivel, vagy akár szótlansággal, amikor csak a lélek mélye imádkozik, s ha fáradt vagyok, erőtlen, éhes vagy szomjas, kitart akkor is. Ilyenkor Jézus különösen is szerethető, mert barátként, társként akar életem része lenni, örömben, odafigyelésben és másokért való fájdalomban, buszon-villamoson, „jóban-rosszban” egyaránt, és ezt fontosnak tartom a fáradtsághoz és fájdalomhoz is társítani, mert az önsajnálát és panaszkodás tőle mindig idegen. Ő a szenvedőt figyeli, és ilyenkor különösen is segít okosan, Lélek által megszólítani. Életem több csodája bennük rejtezik.

A Szentléleknek ez a legfőbb ajándéka: Jézus személyes társa lehetek mindennapjaim során! S ez a „személyes” kapcsolat, mellyel Jézus a Lélek által érdemtelenül megajándékoz, nagyon megbecsülendő és fontos! Mert a személyes kapcsolat Istennel elvekre, tézisekre, hangzatos lözungokra sosem cserélhető! Mert az személytelen! A Szentlélek különös, mindenkor ajándéka a megkeresztelt hívek mindennapjai számára, hogy a személyes jelenlétével ajándékozza meg az életünk mindennapjait! A személyes jelenlét nem jelent átformálást vagy testreszabást, és nem is valamiféle „elvarázsoltság állapotot”! Józan jelenlét a világban, a Lélek legkülönfélébb ajándékaival és gyümölcseivel, melyben az a biztos tudat vezérel, hogy „a lelki adományok ugyan különfélék, a Lélek azonban ugyanaz” (1Kor 12,4)!

Nem kell ehhez kutatni, keresgélteni, különös módon felkészülni... hanem leginkább csak elfogadni bizalommal, hogy Jézus a Szentlélek által szeretne jelen lenni az életünkben. Hiszem, hogy ez az Ő szándéka, hiszen a hit Jézus nyelvén belé vetett bizalmat (bátach) jelent! Egy-szer régen, amikor másokat bíztak rám, kértem Jézust az imádságban, hogy az ehhez való lelki ajándékot és az imádság nyelvi ajándékát őértük megkapjam, Jézus válasza valahogy így szólt a lélek mélyén: „De hiszen én már rég kitettem eléd, csak te nem vetted át”.

Igen, sokszor van ez így, hogy amit keresünk, amire vágyunk, az már régen ott áll előttünk, nevünkre szólón, csak át kellene végre venni, elfogadni és élni vele, a többiek javára. Hiszen Jézus, a Jó Pásztor, ismeri jól a vágyaink (ld. Jn 10,14), ismeri „a szívek és vesék” rejtett titkait (ld. Jel 2,23), és így van jelen a Lélek által a mindennapi életünkben is. Sokkal jobban tudja, hogy mire van szükségünk, mint mi magunk. „A Lélek ugyanis mindent átlát, még Isten mélységeit is” (1Kor 2,10b).

A Lélek türelmes, szelíd, békességes és tapintatos. Szinte észrevétlenül érleli és tölti be az Isten Lelkével élő, hitvalló ember lényét, életét, mindennapjait a „szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás” (Gal 5,22) gyümölcseivel, a Lélek megépítő (gratia data fatiens) ajándékaként. Átitatja és megjelöli a beszédüket és tetteiket, sőt, a tekintetüket is, hogy az Istent keresők hazataláljanak, és lelki otthonra leljenek. Bizony, a Lélek sohasem noszogat és érvel. Nem él a világ eszközeivel. Csak betölti a szívet, átjárja az értelmünket, és betölti mindkettőt a Lélek erejével, hogy egységben legyenek. Így buzdít Szent Pál apostol szavaival: „Imádkozzam lélekkel, de imádkozzam értelemmel is, énekeljek lélekkel, de énekeljek értelemmel is” (1Kor 14,15), hogy életünk betelje a Lélek örömeivel, és a Lélek így vezethesse mindennapjainkat.

Ámen. T

Wildner Dénes

SZÜZ MÁRIA. JÉZUS KRISZTUS ÉDESANYJA ÉS A MI ÉDESANYÁNK!

Köszönjük, hogy igent mondtál Isten akaratára, s világra hoztad az Üdvözítőt! Köszönjük, hogy nagy-nagy szeretettel vagy irántunk és minden vágyad az, hogy élvezess minket Szent Fiadhoz, hogy végül üdvözlöljünk!

A Kánai menyegzőn azt mondtad a szolgálknak Jézus kapcsán: „Tegyetek meg mindent, amit csak mond!” E szavaid nekünk is szólnak! Add, hogy minden törekvésünk arra irányuljon, hogy Szent Fiad akaratát megtegyük, hogy viszonzni igyekezzünk az Ő irántunk való felfoghatatlanul nagy szeretetét és örömet szerezzünk neki tetteinkkel!

Őseink példája nyomán bizalommal fordulunk hozzád segítségért. Nemzetünk, mint annyiszor az évszázadok során, most is sok gonddal küzd. Tudjuk, hogy megérted aggodásunkat és féltelmeinket, hiszen életed során sok nehézséggel kellett szembenéznél. Bizakodva kérjük: imádkozz hazánkért!

Magyarok Nagyasszonya égi közbenjárásodat kérjük az itt szolgáló ferences testvérekért. Anyai palástoddal takard be őket, óvd meg őket! Erősítsd meg hivatásukban a növendékeket, hogy kitartó, szorgalmas tanulással haladhassanak azon az úton, amelyen elköteleződtek! Kérünk téged égi édesanyánk, segíts minket, hogy minden ferences testvért és papot hűséges imával kísérjünk! Add, hogy kölcsönösen tudjuk egymást bátorítani, biztatni az élet zarándokútján, hogy Szent Ferenc Atyánk lelkiségét követve együtt érkezhessünk meg egykor az atyai házba!

Ámen. T

FERENCES JUBILEUMOK

SZENT FERENC ATYÁNK
STIGMATIZÁCIÓJA.
1224-2024

• **Ahogy a templomban kihelyezett molinó is hirdeti, 2023 és 2026 között a ferences rend több jubileumot ünnepel: tavaly a Regula jóváhagyása és Greccio-i karácsony, idén a stigmatizáció, jövőre a Naphimnusz születésének, 2026-ban pedig Szent Ferenc atyánk halálának 800. évfordulóját.**

Az idei évforduló arra való emlékezés, hogy Szent Ferenc atyánk két évvel halála előtt, 1224 őszén visszavonult La Verna hegyére, hogy negyven napos imádságos böjtöt tartson. Ennek csendjében akart egészen hasonlóvá válni Krisztushoz, átélni az ő irántunk érzett szeretetét és értünk vállalt szenvedését. A Keresztrefeszítettel való találkozásban megkapta a szent sebeket, a szeretet szívébe és testébe vésett jeleit. Érdemes felidézni Szent Bonaventura Szent Ferencről írt Kisebb életrajzából az Alverna hegyén történt esemény leírását:

„Krisztus hűséges társa és szolgája, Ferenc, két évvel, mielőtt lelkét visszaadta volna az égnek, egy magas különálló helyre ment, mely Alverna hegyének mondatik. Mikor szokásához híven Szent Mihály arkangyal tiszteletére megkezdte ott a negyvennapos böjtöt, a természetfeletti szemléletének édességétől a szokottnál is jobban eltelve és az égiek utáni reménység lobogó lángjától fölgyulladva, az égi látomásoknak rendkívüli adományait kezdte élvezni.

Mikor tehát a kívánságok szeráfi tüze Isten felé vonzotta, egy reggel a Szent Kereszt fölmagasztalásának ünnepe körül, mikor a hegyoldalban imádkozott, egy tüzes és fényes szeráfot látott leszállni az égből, akinek hat szárnya volt. Sebes repüléssel a levegőben megközelítette Isten emberét. Ferenc a szárnyak között a megfeszített Istenember arcát ismerte föl. Ezt látva igen megrémült, és szomorúsággal vegyes fájdalom töltötte el szívét. Örvendett annak a kedves tekintetnek, amellyel a szeráf képében megjelent Krisztus őt nézte, de a keresztre feszítés és a résztvevő fájdalom törével az ő lelkét is átjárta.

Amikor a látomás eltűnik, a titokzatos és bensőséges párbeszéd után, melyet az Úrral folytatott, lelkét a szeráfi szeretet lángra lobbantotta; teste pedig a keresztrefeszített Krisztushoz hasonlóan külsőleg megjelöltetett: mintha valamiféle szöveget előbb az olvasztótűz lángjába tartottak volna, hogy utána vele szűrjék át kezét, lábát és oldalát.

Nyomban kezén és lábán a szegek jelei megjelentek; a szögek feje a tenyéren és a lábfejen tűnt fel és hege az ellenkező oldalon volt. Jobb oldalán szintén mintegy lándzsadöféstől eredő piros seb volt, amelyből gyakran folyt szent vére.

Miután Ferenc, az új ember, új és megdöbbentő csoda által - sajátos kiváltság útján - melyről az előző századokban nem

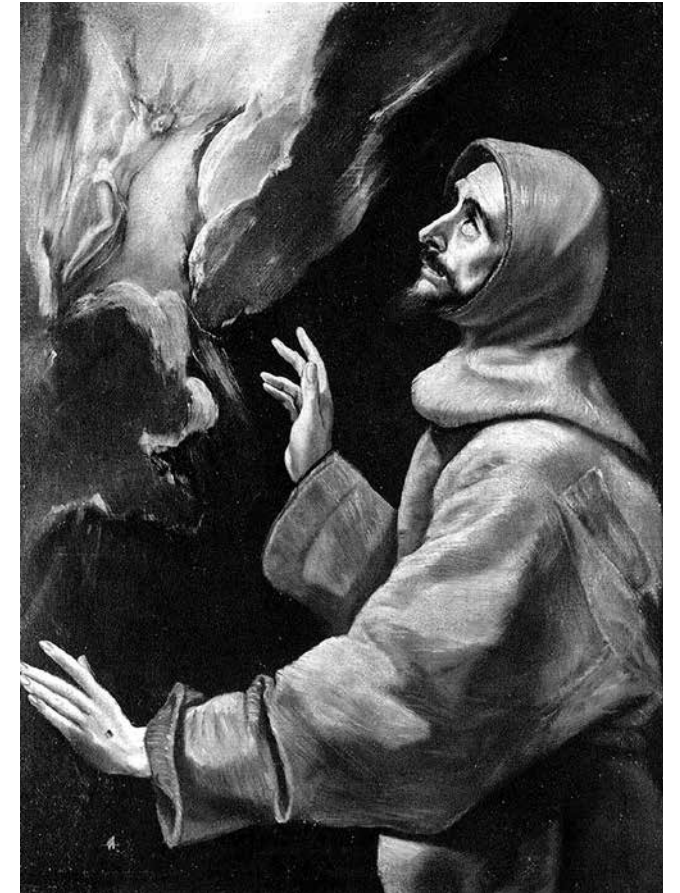

hallottunk, megjelölve megjelent, tudniillik a szent sebhelyekkel ékesítve lejött a hegyről és magával hozta a keresztrefeszítettnek a képét, de nem művész keze által kő vagy fatáblára vésvé, hanem az élő Isten kezétől saját tagjaiba írva.” Szent Ferencet a festők szinte mindig úgy ábrázolják, ahogy kortársai élete utolsó két esztendejében láthatták: magán viselte Krisztus sebhelyeit. Ferenc próbálta rejtegetni ezeket mások elől, de mindenki látta, hogy szenved tőlük, mert ezek valódi és fájdalmas sebek voltak. Assisi Szent Ferenc alakját csak ezekkel a sebekkel együtt szemlélhetjük hitelesen. Kortársai számára ez volt a pecsét, amellyel maga az Úr igazolta Ferenc tanításának és életformájának hitelességét. Az ő számára viszont mindig is megmaradtak olyan sebeknek, amelyek részt adtak neki Krisztus szenvedéséből. Erre utal a ferences liturgia: „Megjelölted, Urunk, szolgádat, Ferencet, megváltásunk szent sebhelyeivel.”

Ahogy Krisztus minden emberért szenvedett a kereszten, Ferenc is minden szenvedővel egy lett a sebek hordozása révén. Alakja felidézi a megsebzett gyógyítót, aki éppen azzal képes mások kínjait enyhíteni, hogy ő maga is sebeket visel. A ferences hagyomány a stigma szóval jelöli a sebhelyeket. Ez a szó a mai nyelvben megbélyegzést jelent, és inkább a szociológia használja, mint a biológia. Ha Ferenc Krisztus jegyeit viseli magán, valójában érte vállal megbélyegzést. Ferenc leereszkedve a hegyről, „magán hordozva a Keresztrefeszített képmását, nem kézzel mintázott kő- vagy fatáblán, hanem testének tagjain az élő Isten ujjával megrajzolva” (LM 13,5), a szegények, a betegek és a rászorulóok közé ment, hogy továbbadhassa nekik az isteni szeretetet. A Kereszttel való találkozás arra sarkallta Ferencet, hogy találkozzon az emberek hordozta keresztekkel.

Minden ferences cselekvés alapja, hogy késznek kell lenni a sebek hordozására, a stigmák viselésére. Ferencesként hisszük, hogy megtörtségünkben tudunk igazán szolgálni testvéreinknek. Nem kell vágnunk vagy megvárunk, míg „semmi bajunk sem lesz”, hanem úgy kell állnunk embertársaink szolgálatára, ahogy vagyunk, vállalva korlátainkat, nehézségeinket. Ferences intézményeink is a különböző nevelési, szociális és egészségügyi feladatok ellátásával szakszerű munkát kívánnak nyújtani, de az ott dolgozó ferencesek a szívük mélyén mindig tudják: a legnagyobb segítség, ha sebeket hordozhatunk másokért. (A magyarországi ferencesek üzenete Szent Ferenc ünnepén 2014.) A stigmák megjelenésének jubileumát megünnepelni lehetőség arra, hogy megteremtjük életünkben az imádságos és szemlélődő csend helyét a legfontosabb felé irányítva figyelmünket; egyben önmagunkon túllépve „megérintsük Krisztus szenvedő testét másokban” (Gaudete et exsultate 37). Az ünnepi év segítsen, hogy életünket – annak keresztsjeivel – Szent Ferenc példája nyomán és lelkületével Krisztussal megélt ajándékként tudjuk megélni. T

Istenünk, te Szent Fiad szenvedésének jegyeit Szent Ferenc atyánk testében csodálatosan megújítottad, hogy szívünket szereteted tűzével lángra lobbantsad. Add, hogy Fiadat követve halálának hasonlóságában, föltámadásának is részesei lehessünk. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik mindörökkön örökké. **Ámen.**

Verna hegy a Szent Keresztnek felidézi titkait, üdvözítő szeretetnek kiváltságát kapta itt Ferenc, a Megfeszítettnek fontolgatván kínjait.

E hegyre vonult a jámbor, sziklák közé, egyedül, elszakadva a világtól, maga kemény böjtöt ül, étlen, pőrén virraszt, lángol, sóhajtozik, lelkesül.

Szemlélődve rejtekében, szívben is elrejtetik. Búsul, könnyű ülvén szemében Krisztusba felejtkezik, esdve ajándék fejében a kereszt gyümölcseit.

S megjelen az ég királya, látszat szerint mint szeráf, takarva hat ékes szárnyal mutatja szelíd magát megfeszítve keresztfára – szem nem láthat ily csodát!

Szenvedő Urát a szolgálátja már-nem-szenvedőn, bár menny fényes Fia volna, alázatos-megnyerőn; hallja hangját, messze szongva, más fülnek nem érthetőn.

Lángban áll a hegy gerince látja a nép odalent -, szeretet zuhog Ference átformálva odabent; szent sebekkel ékesítve boldog teste földere.

Áldassék a Megfeszített, világ vétkét szüntető, éppen úgy az Atyaisten, mindeneket éltető, velük a Vigasztaló is, egyenlőképpen dicső. **Ámen.**

A ferences jubileumi évek programjait a **ferenc800.hu** internetes oldalon lehet követni, ahol más lelkiismereti írást is megtalálunk az olvasók. T

ferenc
800

HIT ÉS FOCI

Júniusban kezdődik a 17. labdarúgó Európa-bajnokság, ahol a magyar válogatottnak is szurkolhatunk. Sokan azt gondolják, hogy a focinak nincs köze a hithez, a következőkben arra hozunk példákat, hogy nagyon is sok párhuzam található keresztény életünk és a futball között. Abban bízunk, hogy a példák segítségével szurkolás is imádsággá válhat.

1. A játék

A futball elvileg csak egy játék, de valójában ennél gyakran sokkal több. Többről szól, mint arról, hogy megszerezzük a győztes gólt. A futball nem csupán szabadidős tevékenység vagy hétvégi időtöltés. A foci szenvedély! A sportág iránti lelkesedés és a játék szeretete az, ami az embereket szurkolásra, buzditásra, zászlók lengetésére és éneklésre készíteti. A hit valamiben és a remény abban, hogy valami nagyobb, egyetemes dolog részesei lehetünk, ami irányt, értelmet és célt ad az életüknek. Pontosan ez Jézus Krisztus lenyűgöző üzenete is: az életünk több mint egy játék. Több vár rád. Valami nagyobbak a része lehetsz.

„Ne legyen nyugtalan a szívetek! Higgyetek az Istenben és bennem is higgyetek!” (János 14:1)

2. Igazságosság

„A futball egyszerű játék: 22 ember 90 percig kerget egy labdát, és a végén a németek nyernek” - mondta Gary Lineker az 1990-es olaszországi világbajnokság elődöntője után. Ha ez valóban így lenne, akkor a jövőben senki (a német szurkolókon kívül) nem nézne focit. Mindannyiunkban ott van a fairplay és az igazságosság iránti vágy, ami mindig előjön, amikor a „szemét bíró” megint rosszul döntött, vagy kedvenc csapatunk jobb volt, de mégsem nyert. De egy bajnokság vagy torna során általában a legjobb csapat nyer. Az életünkben gyakran szembesülünk méltánytalansággal és igazságtalansággal, és nem értjük miért történik mindez. De bízhatunk abban, hogy a „bajnokság” végén mindig tisztességesen és igazságosan bánnak velünk.

„Igazságos az Úr minden útján, és jóságos minden művében.” (Zsoltárok 145:17)

3. A kapitány

Jürgen Klinsmann Michael Ballackot nevezte el „Capitano”-nak. Valószínűleg már nem is emlékszik, miért adta neki ezt a nevet. Talán valamilyen pszichológiai trükk? Akárhogy is van, minden csapatnak szüksége van egy kapitányra, egy Szoboszlaira vagy Harry Kane-re. A kapitány az edző meghosszabbított karja a pályán, egy vezető, aki irányítja a csapatot, aki előre látja a játékot és alakítani tudja, és közbeavatkozik, ha szükséges. Egy példakép, aki inspirálja, motiválja és sarkallja a csapattársait. Mindig ott van az események sűrűjében, akkor is, ha ez fájdalmas. Jézus ilyen példakép és „csapatvezető”!

„Mert erre vagytok hivatva, hiszen Krisztus is szenvedett értünk, példát adva nektek, hogy kövessétek nyomdokait.” (1Péter 2:21)

4. A csapat

A futball nem egyéni sport! Nem az a válogatott nyer, amelynek a legjobb egyéni játékosa van, hanem az, amelynek a legjobb csapata. Minden poszton kiváló játékosokra van szükség, akik a tehetségüket és adottságaikat a csapattért használják. Legyen az kapus, védő, szélső, hamis 9-es: csapat kell, és egy jó csapat több, mint a részek összege! Ez vonatkozik minden keresztényre, minden keresztény közösségre, egyházra és az ökumenére is!

„Amilyen lelki ajándékot kaptatok, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai” (1Péter 4:10)

5. Játsszani

Jó nézni focit, de a legszórakoztatóbb, ha te magad játszol. Mindegy, hogy ez egy esti játék a haverokkal, egy kispályás torna a Szt. Angéla tornatermében vagy egy bajnoki a BLASZ I-ben. Nem nyerhetsz meccset (kivéve a Playstationon), ha kényelmesen ülsz a kanapén chipsszel és sörrrel a kezekben és csak nézed a játékot. Ha te magad játszol, minden meccs olyan, mint egy „világbajnoki döntő”. Győzni akarsz, felemelni a trófeát és mesélni a haveroknak, a gyerekeidnek és unokáidnak a sikereidről. A Jézusban való hit egy aktív sport, amelyben már nyersz, ha legyőzöd a belső tehetetlenségedet és játszol, de biztosan veszíteni fogsz, ha nem mozdulsz.

„Mert ha valaki csak hallgatója az igének, de nem cselekszi, olyan, mint az az ember, aki a tükörben nézi meg az arcát. Megnézi ugyan magát, de elmegy, és nyomban el is felejtí, hogy milyen volt.” (Jakab 1:23-24.)

6. Az edzés

No pain, no gain! Vagy másképp fogalmazva: egy jó focistának edzésre, edzésre és edzésre van szüksége ahhoz, hogy jól és sikeresen játsszon! A legjobb futballisták nem feltétlenül a legtehetségesebbek, hanem azok, akik a legkeményebben edzenek, és minden időjárási körülmények között a pályán vannak, akár süt a nap, akár esik az eső. Ha túl lusta vagy edzeni, vagy esőben kihagyod az edzést, mert nem akarsz koszos és vizes lenni, akkor hamarosan a kispadon vagy akár a lelátón fogod végezni. Nincs ez másként a hitéletben sem.

„A test gyötrésének ugyanis kevés a haszna, de az istenfélő élet mindenre jó, mert a jelen és a jövő élet ígérete kapcsolódik hozzá.” (1 Timóteus 4:8)

7. Az edző

A jó képzéshez jó edzőre van szükség, aki kiegyensúlyozottan és változatosan szervezi meg az edzést. A játékosoknak egyenletes fejlesztésre van szükségük a technika, az állóképesség, a taktika és a mentalitás terén, hogy továbbfejlődhessenek és alkalmasak legyenek a versenyzésre. So- kan úgy gondolnak Istenre, mint egy bíróra, akit csak az érdekel, hogy minél több szabályt tartunk be. Pedig Isten sokkal inkább az edzőnk! A legjobb edző az univerzumban. **„Szíved minden bizalmát Istenbe vedd, saját értelmekre ne igen hagyatkozz. Minden utadon próbáld fölismerni, akkor egyenessé teszi ösvényedet.”** (Példabeszédek 3:5)

8. Az ellenfél

A labdarúgás nemcsak labdajáték, hanem küzdősport is; ember az emberrel harcol. A sok megjátszott esés láttán nehéz elhinni, de labdarúgás az egyik legnagyobb sérülésveszéllyel járó sportág, több sérüléssel jár, mint például a rögbi. Minden mérkőzésen szemben áll velünk az ellenfél. Az ellenfél kellemetlen. Becsúszik, szerel, mindent belead, és megpróbál megakadályozni minket abban, hogy játszszuk a játékunkat. Bizonyos területeken úgy tűnik, mintha

fölényben lenne velünk szemben. Igyekszik kifárasztani minket, és néha a kétségbeesésbe kergeti az egész csapatot. Komolyan kell vennünk az ellenfelünket, de ha az erőseinkre támaszkodunk, akkor nincs esélye ellenünk.

„Ezért öltösek fel az Isten fegyverzetét, hogy a gonosz napon ellenállhassatok, és mindent legyőzve megtarthassátok állásaitokat.” (Ef. 6:12.)

9. A taktika

Az olaszok ma is a catenaccio (betonvédekezés) mestereiként ismertek. Nem veszíthetsz meccset, ha hátul jól védekezel, nem engeded az ellenfelet gólt löni. Persze pusztán a biztos védekezéssel meccset sem fogsz nyerni. Csak akkor nyerhetsz meccset, ha legalább egy góllal többet lösz, mint az ellenfél. Ez egyszerű matematika. Ezért kell készen állnunk arra, hogy kockáztassunk és tegyünk valamit a sikeres támadásért. A megfelelő taktika döntő fontosságú a játékban. Csak védekezni és kihúzni a hosszabbításig, esetleg a büntetőpárbajig és arra számítani, Dibusz mindent ki fog védeni, nem igazán szerencsés. Bátorságra van szükségünk. A támadás pedig a legjobb védekezés. Még Isten országában is.

„Menjetez tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevére és tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek. S én veletek vagyok mindennap, a világ végéig.” (Máté 28:19-20)

10. A győzelem

„We are the Champions, my friends!” A Queen dala minden megnyert döntő után elhangzik. Míg a győztesek örömben pezsgővel locsolják egymást és tiszteletkört tesznek a trófeával, addig a vesztes oldalon csak tehetetlenség, csalódottság, sírás és „fogcsikorgatás” van. A győztes csapat számára diadalmenetet tartanak a fővárosban. A trófeát büszkén mutatják be a tömegnek egy nyitott tetejű buszon. A keresztényeknek az egyik megkülönböztető tulajdonsága az a bizonyosság, hogy a döntőt már megnyertük! És ez a győzelem megérdemli, hogy méltóképpen megünnepeljük!

„Hála legyen Istennek, aki Krisztusban mindig győzelemre segít minket, és ismeretét jó illatként mindenütt elterjeszti általunk.” (2 Korinthus 2:14) T

Keller Márkus

GONDOLATOK A LORETÓI SZENT HÁZRÓL - ÉS LITÁNIÁRÓL...

... **A Szent Család názáreti otthonát (casa sancta) az Adria-parti olasz városban Loretóban (Loreto) őrzik, amelyet egy legenda szerint a Palesztinát elfoglaló törökök elől 1291 májusában angyalok menekítettek el a dalmáciai Tersattoba, majd 3 évvel később tovább vitték a Recanati melletti babérfa ligetbe, melynek neve Lauretum, (olaszul Loreto).**

Az ősrégi hagyomány és egyes újabb történeti, régészeti, művészettörténeti kutatások eredményei szerint is Szűz Mária názáreti házát találjuk meg a Loretói Bazilika szentélyében. A ház eredetileg két részből állt. Az egyik egy sziklába vájt barlang volt, amelyet a mai napig is tisztelnek, a názáreti Angyali Üdvözlés Bazilikában, a másik pedig az eléje épített ház. Jézus korában, Názáretben ugyanis a házakat barlangok elé építették a hegyoldalba. Szűz Mária házána ezen első része 1294. december 10-én került Loretóba.

A hatvanas évek elején Názáretben végzett régészeti kutatások, a Szent Ház altalajának és alapjának vizsgálata, valamint nyelvészeti és ikonográfiai tanulmányok alapján beigazolódni látszik, hogy annak köveit hajóval szállították Loretóba.

Egy 1294 szeptemberéből származó dokumentumból azt is megtudhatjuk, hogy Niceforus Angeli (Angeli = angyalok), epiruszi despota, amikor férjhez adta Ithamar nevű lányát tarantói Fülöphöz (II. Anjou Károly, nápolyi király negyedik fiához), gazdag nászajándékot küldött vele, amelynek részét képezték a „*Mi Asszonyunk, az Isten Anyja Szűz Mária Házából hozott megszentelt kövek.*”

1994-ben II. János Pál pápa a kegyhely hetedik centenáriumi ünnepségére üzenetet küldött, amelyben így fogalmazott: „*A loretoi Szent Ház, az első Szűz Máriának szentelt, nemzetközi jelentőségű szentély a kereszténység igazi, máriás lelkeletű központja volt évszázadok hosszú során át. Sok pápa zarándokolt el erre a kegyhelyre, én magam két alkalommal imádkozhattam áldott falai között... az itt őrzött Szent Ház nem elvont igazságok őrzője, hanem a megtestesült Ige titkáé. Akárhányszor átlépjük e ház küszöbét, nem kis megrendültséggel olvassuk e szavakat: »Hic verbum caro facto est.« (Az Ige itt lett testté.)»*

A pápa ezután beszédében a loretoi szentély három nagy üzenetéről, a **kegyelemről**, Isten ingyenes ajándékáról, a **hitről**, Isten elfogadásáról és az **üdvösség üzenetéről** szólt, melyet Isten szegénységben és elfeledettségben emberré lett Fia hozott el valamennyiünk számára.

Loretó városának bazilikájában lévő Szent Házhoz kapcsolódó imaként ismerjük napjainkban is a Loretói Litániát. A Szűzanyához könyörgő imák eredete azonban sokkal korábbra nyúlik vissza, mint a Szent Ház Loretóhoz kötődő története.

Feltételezhető az is, hogy az 1200 körül Párizsban fennmaradt rímes litánia a bizánci szertartás akathiszt himnuszának hatására készült.

A XIII-XVI. század közötti időszakban több, terjedelmes Mária-litánia és ima keletkezett. A XVI. században már tetten érhető a maihoz hasonló forma.

Amikor Canisius Szent Péter – aki az ellenreformáció idején jelentős munkát végzett a németországi katolikus egyház újjászervezésében – 1558-ban Loretóban járt, meghallotta, és ezt követően terjesztette is. Nyomtatott változata ugyanebben az évben, a németországi Dillingenben készült el.

VIII. Orbán pápa 1691-ben kiadott dekrétumában egyetemes használatra a Loretói Litániát rendelte el, melyet XIII. Leó pápa is megerősített. A pápák azóta is gyakran hangsúlyozták a litánia közös és egyéni imádkozásának fontosságát, jelentős ájtatosságnak tüntetve fel a Szűzanya köszöntésének ezt a tiszteletre méltó módját.

A Boldogságos Szűz megnevezései a Loretói Litániában részben a Szentíráson alapulnak, részben azonban még bizánci eredetűek (pl. Lelki edény = a Szentlélek hajléka).

A litánia szövege az elmúlt évszázadokban fokozatosan bővült.

- IX. Piusz pápa a szeplőtelen fogantatásról szóló dogma kihirdetése után elrendelte, hogy azt a litániába is vegyék bele: „Eredeti bűn nélkül fogantatott királyné”.
- XIII. Leó pápa 1896-ban engedélyezte nekünk, magyaroknak a „Magyarok Nagyasszonya” megszólítás be-sorolását a litánia végére.
- XV. Benedek pápa 1917-ben megengedte, hogy az I. világháború alatt a „Béke királynéja” könyörgéssel is kiegészüljön a litánia.
- XII. Piusz pápa működése alatt 1950-ben a „Mennyek-be felvett királyné” megnevezés is bekerült a titulusok közé.
- VI. Pál pápa a II. vatikáni zsinat után elrendelte, hogy a zsinat mariológiájával összhangban Máriát, mint az „Egyház Anyját” is kérjük ebben a közös imádságban.
- Legutóbb, 2020. június 20-án, Szűz Mária Szeplőtelen Szívének liturgikus ünnepén jelentették be a Vatikánban, hogy a litánia invokációit Ferenc pápa három új – Mater Misericordiae, Mater Spei, Solacium Migrantium, vagyis, Irgalmasság Anyja, Reménység Anyja és Menekültek Anyja – fohással egészítette ki.

A Loretói Litánia mai formájában megszólíthatjuk Szűz Máriát **oltalmazóként**, vagy az **erények hordozójaként**, de legtöbbször – a fohások egyharmadában – az **Isten Anyja**, majd a **Mennyek Királynője**, illetve az **Őszövet-ségben megjövendőlt Szűz Mária előképei szerinti** megszólításban foháskodunk hozzá.

Terjedelmi korlátok miatt itt csupán arra van lehetőség, hogy a leggyakoribb megszólítások közül egyet-egyet emeljünk ki.

„JÓTANÁCS ANYJA”

Ez a megszólítás templomunkhoz is kapcsolódik, hiszen a csodával határos módon megmenekült kegykép másolata, Márton Lajos festőművész alkotásaként – az eredeti festmény csodás történetére utaló elhelyezéssel – a főoltár tabernáculuma fölött lebegő angyalok kezében látható. Az eredeti kegykép története II. Pál pápasága idején, 1467-ben kezdődött, amikor Albániát a törökök ostromolták. A keresztény templomokat lerombolták, az emberek tömegesen menekültek a muszlim uralom elől. Ezekben az időkben Shkodra városkájának templomában két nemes lelkű férfi azért imádkozott, hogy templomuk Mária freskója megmeneküljön a pusztulástól. Álmukban a Boldogságoszony arra kérte őket, hogy kövessék a képet. Amikor másnap újra a megmenekülésért imádkoztak a freskó előtt, a kép a szemük láttára vált le a falról és felhőbe burkolódva elhagyta a templomot. Ők követték az éjjelente tűzszlopként világító képet, de Róma városában mégis eltűnt a szemük elől. Később tudták meg, hogy Genazzanóban van, ahol 1467. április 25-én, Szent Márk ünnepén – amikor az ünnep és vásár miatt sok látogató járt a városban – egy felhő telepedett az ágostonosok épülőfélben lévő templomának falára. Estefelé a felhő szertefoszlott, és a templomban összegyűlt ünneplő tömeg egy festményt látott

– Mária a gyermek Jézussal – amely korábban nem volt ott. Ugyanekkor a város összes harangja is megszólalt és az akkori feljegyzések szerint az elkövetkezendő 110 nap alatt 171 hivatalosan megállapított csoda (gyógyulás) történt. A hír II. Pál pápához is eljutott, aki püspöki bizottsággal kivizsgáltatta a történeteket, és megállapítást nyert, hogy a kép Shkodrából került oda, nem vászonra, vagy fára van festve, hanem egy tojáshej vékonyságú vakolatra, és nincs ember, aki egy freskót ilyen vékonyságban sértetlenül le tudna választani és elszállítani egy másik helyre. A vizsgálati jegyzőkönyvek a vatikáni levéltárban ma is megtalálhatók.

A mára zarándokhelyé vált Genazzanóban a II. világháborúban a templom nagy része megsemmisült, de a Jótanács Anyja kegykép ma is sértetlenül, alátámasztás és kiegyensúlyozás nélkül – alsó részének csak egy piciny szakasza érintkezik a kápolna falából kiálló parkánnyal –, majdhogynem „lebegni látszik” a helyi oltár felett. A kegyhelyet VIII. Orbán pápa az 1630-as pestis járvány idején személyesen kereste fel és imádkozott a kegykép előtt a járvány megszüntéséért. VI. Piusz pápa 1789-ben az ünnepet április 24-ről 26-ra helyezte át, XII. Piusz pápa pedig egész pápaságát a Jótanács Anyja oltalma alá helyezte, és 1953-ban egy imádságot is írt a tiszteletére.

Mária istenanyaságának ténye; a Szentlélek újjáteremtő műve következtében Mária méhében testet ölt az örök Ige, a második isteni Személy, így a Názáreti Szűz a valóságos Isten és valóságos ember Jézus Krisztust hozza a világra, ezért joggal nevezhető Istenszülőnek. A megdicsőült Istenanya pártfogó segítségét Isten zárandok népe folyamatosan tapasztalja.

A Jótanács lelke a Szentlélek ajándéka, melyet e kultuszformában Mária közbenjárásával megtámogatva kérhetünk. Pápaválasztás előtt, korunkban is jó néhány bíboros zárandoklatként felkeresi a genazzanoi kegyképet és ott imádkozik.

A Jótanács Anyja megszólítás és a kegykép története abban erősít meg minket, hogy a keresztény ember nem csalódik, ha megpróbáltatásaiban a Boldogságos Szűz pártfogására bízta magát.

SZÜZEK KIRÁLYNÉJA

Mária, a Szüzek királynéja, királyi család sarjadéka, Dávid nemzetségéhez tartozott. Mielőtt megszületett volna, a Mennyei Atya már kijelölte élete útját, hivatását; hogy szeplőtelen szűzként, szüzi istenanyasága által minden ember üdvösségének szentelje sajátos életútját. Amikor tudomást vesz az Atya akaratáról az angyali üdvözlés szavaiból, engedelmes önátadással mondja: az Úr szolgálóleánya vagyok, legyen velem úgy, ahogy Isten akarja. Mintha már a jövődő Miatyánkot imádkozná: „Legyen meg a te akaratod, miképpen a mennyben, azonképpen itt a földön is.” És Mária, aki szolgálóleányként élt Jézus mellett, Isten népéért, a szegénységben, a hétköznapiakban, a névtelen szolgálatban is a Szüzek királynéja. Szűz, aki Istennek, egyedül Istennek szenteli életét; Szűz, akinek a názáreti ház a „kolostora”, a Magnificat a zsolozsmája, és a „legyen nekem a te igéd szerint” a fogadalma.

Királynő Mária, de olyan királynő, mint amilyen király lesz majd Jézus: nem uralkodni, hanem szolgálni akar a földön. Királynő, aki részesedik Krisztus Királyi szolgálatából. Szent II. János Pál pápa is hangsúlyozta: Máriában a test és a szív szüzessége páratlan egységet alkot. Istennek szentelt örök szüzessége Isten Országának élő, prófétai jele. Királynő, aki azért küldetett a világba, hogy tanúságot tegyen a szolgálatról és a szeretetről.

Mária, Szüzek Királynéja! Taníts meg minket szeretni és Isten Országát minél tisztább élettel szolgálni és megjeleníteni, az emberekben is Isten kedvét keresni, szürke hétköznapiak áldozatában is királyi, királynői lélekkel élni.

FRIGYNEK SZENT SZEKRÉNYE

Isten választott népének legdrágább kincsesládája volt a szövetség szekrénye: Isten és a nép szent frigyének emlékére készített díszláda. Mindent benne helyeztek el, amit Istentől kaptak: a tízparancsolat kőtábláját, a pusztai vándorlás idején égből hullott mannát és az Istentől kijelölt Áron főpap csodálatosan kizöldellt vesszőjét.

Ez a frigyszekrény végigkísérte a zsidóság történelmét. Jerikó hatalmas falait a Bibliában a hétszer körülhordozott frigyszekrény rombolta le és vitte győzelemre a választott népet, és nem volt számukra rettenetesebb csapás, mint amikor egy vesztes csata után az ellenség kezébe került a szent láda. Úgy érezték: ha a frigyszekrényt elvesztették, akkor Istent is elveszítették. Mária Frigynek Szent Szekrénye, Isten új választott népének, az Egyháznak drága kincse. Teste rejtekében, karja oltalmában őrizte azt, amit Istentől kaptunk: Isten Egyszülött Fiát, a világ Megváltóját, aki népének dicsősége, a pogányoknak világossága lett. Mária őrizte magában Isten új törvényét, míg a szövetség-láda Isten kőbe véssett ígését hordozta, addig Mária méhe az Isten testet öltött **Ígését**.

XVI. Benedek is rámutat: amikor Erzsébetet meglátogatta, abban a történelem első „eucharisztikus körmenetét” tisztelhetjük. Mária őrizte az új mennyei Kenyeret, amely az élet szerzője lett. Belőle fakadt virágba az örök Főpap életének ága. Mária Frigynek Szent Szekrénye, emlékezete és jele annak az új, szent szövetségnek, amelyet Isten Krisztusban kötött az új választott néppel. Mária végigkíséri Isten népének történelmét. Ha őt közelünkben tudjuk, akkor érezzük, hogy Isten is velünk van; ha tőle elszakadunk, úgy érezzük, Istentől is távol kerültünk. Mária, Frigynek Szent Szekrénye, maradj Krisztus Egyházában drága kincsünk. Figyelmeztess minket mindig szövetségünk hűségére, segíts bennünket küzdelmeinkben.

A Loretói Litánia számunkra talán legfontosabb sora az utolsó megszólítás, mert népünk, nemzetünk, mi magyarok is, már kezdettől fogva Nagyasszonyunknak, Királynőnknek tartottuk Jézus anyját.

Amint a magyar nép térdet hajtott az Úr Jézus előtt, azonnal meghajolt Mária Nagyasszony előtt is. Nem hiába ajánlotta hazánkat első királyunk, Szent István, utolsó menedékként a Szűzanya oltalmába. Ez a felajánlás kötelez minket, hogy tiszteljük, szeressük Nagyasszonyunkat, Máriát és gyermeki tisztelettel arra kérjük, hogy Ő is szeressen és őrizzen minket.

Mária, Magyarok Nagyasszonya! Tiéd ez a nemzet ma is, és nem akarja hűségét feladni. Akik ezen a földön imádják Jézust, azok tisztelik Máriát is. Oltalmaz minket, ahogy eddig oltalmaztál, hogy érezhessük mindig szereteted uralmát. Hálátelt szívvel kérünk továbbra is: **Mária, Magyarok Nagyasszonya, könyörögj érettünk!**

A Loretói Litániához kapcsolódó gondolatok zárásaként Ferenc pápa 2019-ben, az Ige megtestesülésének ünnepén Loretóban elhangzott beszédének zárógondolatát idézem:

„A mi Anyánk, az öröm és a derű fényes Csillaga adja meg a családoknak, a szeretet szentélyeinek az élet áldását és örömet. Mária, minden vigasztalás forrása hozzon segítséget és megerősítést mindazoknak, akik próbatételt szenvednek!” T

Forrás:

- Udvarhelyi Olivér: Loretói gondolatok
- Ismeretlen szerző: Elmélkedések a Loretói Litánia titkairól
- Loretói Litánia megszólításai (részlet)

Összeállította: Csegezi Mária

XII. PIUSZ PÁPA IMÁJA A JÓTANÁCS ANYJÁHOZ

Szűzanyánk, megindít minket a fájdalmas bizonytalanság az igaz és a jó keresése és elsajátítása közben, ezért lábad elé borulunk és a Jó Tanács Anyja édes titulussával fordulunk Hozzád. Könyörögve kérünk, siess segítségünkre jelen időnkben, amikor a gonosz kihasználva az emberek megtéveszthetőségét, romlásunkra törekszik, sötét tévútra vezetve az elméket és a szíveket.

Ó Bölcsesség Széke és Tengernek Csillaga! Világosítsd meg a kételkedés és tévedés áldozatait, hogy ne térítse el őket a jónak álcázott gonosz. Erősítsd meg őket a szenvedélyek és a bűn ellenséges és romlásra vivő erőivel szemben.

Jó Tanács Anyja! Esdd ki legsürgetőbb kérésünk meghallgatását - ... - és kérd számunkra Isteni Fiadtól az erény szeretetét és az erőt, hogy a kétséges és nehéz helyzetekben az üdvösségünkhöz vezető utat tudjuk választani.

A Te kezed által támogatva, sértetlenül járhatunk az úton, amelyet Jézus, a mi Megváltónk tanított ígéjében és példájával, követve a Te anyai Csillagod az élet csataterén keresztül, biztonságban, míg el nem érünk az üdvösség kikötőjébe, hogy az örökké tartó békét élvezhessük Veled.

Ámen. T

Márton Lajos: Jótanács Anyja – Kegyekép-másolat – Országúti Ferences Templom

„OLY SOKÁIG HITTÜK. HOGY EGÉSZSÉGESEK LEHETÜNK EGY BETEG VILÁGBAN!”

Ez a szívbemarkoló mondat a fő mondanivalója Ferenc pápa Álmodjunk együtt – út egy jobb jövő felé című könyvének. A pápa 2020-ban, a covid járvány legkeményebb és legreménytelenebbnek tűnő időszakában írta meg hosszú üzenetét a világnak, mondanivalója azonban – sajnos vagy nem sajnos – aktuálisabb, mint valaha. Igazán elgondolkodtató, hogy az égbekiáltó szegénység és társadalmi egyenlőtlenségek mellett, a pápa hosszan beszél a környezetvédelemről és a nők elhanyagolt társadalmi szerepéről, ami a fejlett nyugati világban is kézzelfoghatóan tetten érhető. A könyv annyira személyes, annyira kijózanító és olyan dinamizmussal hív cselekvésre, hogy azt hiszem, mindenkinek el kellene olvasnia – legalább egyszer. Ez az összefoglaló, amit teljes mértékben a könyv alapján írtam, számos szó szerinti idézettel, csupán kedvcsináló. Az igazi élményt és az üzenet szívünkbe zárását a teljes könyv elolvasása adja!

IDEJE A LÁTÁSNAK

„A teremtés most is folyamatosan zajlik, a világ szüntelenül teremtés alatt áll, Jézus pedig arra hív bennünket, hogy vegyük észre a szenvedést, hagyjuk, hogy megérintsen és formáljon minket és ezáltal legyünk Isten aktív és elkötelezett munkatársai a minket körülvevő világ alakításában.” (Róm 8,22)

„A covid, egy olyan válság, ami felnyitja a szemünket más globális válságokra, mint a környezetszennyezés, az éhség és a szegénység” – írja a pápa három évvel ezelőtt. (Érdekes végiggondolni, mi változott – változott-e bármi az elmúlt három évben akár globális, akár szűkebb társadalmi szinten az alábbi problémákat illetően.)

„El kell mennünk a határokig, a szenvedés határáig” – biztat Ferenc pápa „mert ott, a periférián kezdődik a kegyelem! A teremtésben ugyanis egymás testvérei vagyunk és minden, amit kaptunk ajándék. Hogyan jutottunk el oda, hogy leigáztuk a földet, szemétdombra vetettünk egyes népcsoportokat és más emberekre úgy tekintünk, mint a vágyaink kiszolgálásának eszközeire?”

A pápa a leigázott, harcoktól és éhezéstől szenvedő afrikai népcsoportokat hozza példának, de saját közvetlen tapasztalatait is leírja:

„Észre kell vennünk a körülöttünk szenvedő hús-vér embereket, a valóságot. A Covid sokkal súlyosabban sújtotta a szegénynegyedeket, menekülttáborokat, a harmadik világot. Amíg a fejlett nyugati társadalmak tehetős polgárai elsőként és korlátlanul jutottak hozzá a modern egészségügy vívmányaihoz, addig a szegényebb emberek és népcsoportok eszköztelenül, tudatlanul és segítség nélkül álltak szemben a vírussal.”

„Korunk járványa a közömbösség. A valóságtól való menekülés három modernkori formája a nárcizmus, az önsajnálát és a pesszimizmus pedig bezárja az ajtókat.”

„Mit tehetünk ellene?” – teszi fel a kérdést Ferenc pápa.

„Amikor kérdéseinket, válaszútjainkat Isten elé tárjuk, Ő túlcserdül kegyelmével és utat mutat. Ne féljünk alámerülni a sötétségbe, mert a Szentlélek így tud világosságot gyújtani! Jézus ma a szolgálat kultúrájára hív bennünket.”

A szegénység és egyenlőtlenség mellett a pápa korunk igen súlyos problémájának tekinti a környezetszennyezést és kiáll a bolygónk védelme mellett. Ferenc pápában Amazóniát járva, az ott élők problémáival szembesülve született meg az, amit ő ökológiai tudatosságnak nevez. Ez nem ideológia, az emberek sorsa ugyanis elválaszthatatlanul összeforr közös otthonunkkal, a Földdel. Számos tudóssal, klímakutatóval, teológussal és orvossal beszélve, az Európai Tanács külön kérésére írta meg Ferenc pápa a Laudato Si' című enciklikáját. Arra a meggyőződésre jutott, hogy a környezetvédelem és a társadalmi kérdések kéz a kézben járnak. Számos betegség, amely korunkat sújtja, a bolygó szennyezéséből fakad.

A Laudato Si' összekapcsolja a természet pusztításáról szóló tudományos konszenzust, az önmaga lényegéről megfeledkezett emberrel. Ferenc pápa arizonai halálszokkal beszélgetve szembesült például olyan megdöbbentő tényekkel, hogy a halászsok „a halak mellett – évi 12 tonna műanyagot és 2 tonna egyéb szemetet fognak ki.” Ökológiai megtérésre van szükség” – jelenti ki a pápa – „hogy az ember ne pusztítsa el a természettel együtt önmagát. Több ez, mint a természetvédelem, arról szól, hogy Isten társteremtőjeként törődnünk kell egymással és az élőhelyünkkel!”

IDEJE A VÁLASZTÁSNAK

„Nézzünk körül és engedjük, hogy hasson ránk, amit látunk” – hangsúlyozza többször is Ferenc pápa. A cselekvés útja szerinte a lelkek megkülönböztetésével kezdődik.

„Imádságra van szükségünk, hogy meghalljuk a Szentlélek ösztönzését és gyakoroljuk a párbeszédet egy megtartó erejű közösségben, ami azt is megengedi, hogy álmódozzunk!”

„Isten hangja sosem ír elő csak javasol, amíg az ellenség nem tűr ellentmondást. Isten bátorít, reményt ad, türelmes, a Gonosz követelőzik. Isten kitágítja a horizontot, a Gonosz falhoz szegez. A jó ösvény a jövőbe vezet, a többi sehova nem tart.”

„A szegényeket kell a gondolkodásunk középpontjába állítanunk!” – tér vissza Ferenc pápa napjaink egyik legégetőbb problémájára. „Döntéseinket úgy kell végiggondolnunk, hogy azok milyen hatással lesznek a legszegényebbekre!”

„Az igazi szolidaritás ugyanis elismeri a kölcsönös egymáshoz tartozást és azt, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy a társadalom tagja legyen. Ez azt jelenti, hogy szeretettel fogadjuk az idegent, elengedünk tartozásokat, ott-hont adunk fogyatékkal élőknek és engedjük, hogy mások jobb életéről szőtt reményei és vágyai a sajátjainkka válnak. A szegények nem jószándékunk alanyai, hanem a változás letéteményesei.”

A pápa hosszan ír arról, hogy mennyire fontos, hogy a nők sokkal több vezető szerephez jussanak.

„Lehetséges, hogy a nők látásmódjára van szükség a világban, hogy megoldjuk az elkövetkezendő próbatételeket?”

– teszi fel Ferenc pápa, ezt a 21. században is – sajnos – megdöbbentő kérdést. Leírja, hogy a Vatikánban milyen erőfeszítéseket és konkrét lépéseket tesznek azért, hogy a nők érzékenysége és problémamegoldó képességeinek nagyobb teret adjanak, valamint hogyan küzdenek a nőket sújtó egyenlőtlenségek ellen.

Ferenc pápa a cselekvés egyik fontos lépésének tartja azt a szinodális folyamatot, amit ő indított el és jelenleg is zajlik az Egyházban. Érdekes és hasznos a pápa gondolatait olvasni a szinódus lényegéről, tiszta és egyértelmű az üzenet.

„A nézetkülönbségeket meg kell hallgatni, nem jó és rossz végleteiben gondolkodni, hanem párbeszédet indítani és fenttartani! Egy vita során a felek nem szembenállnak egymással, hanem megbíznak egymásban, alázatosan együtt keresik a jót és kicserélik egymás Istentől kapott ajándékait. A szinódus lényege az együttthaladás, az, hogy magasabb szinten békítsük ki az ellentéteket és minden álláspontból a jót tartsuk meg. Keressük az igazságot és vállaljuk a feszültségek gazdagságát! Hallgassuk meg Isten népét! Induljunk ki abból, hogy a másiktól is a Szentlélek szól! Figyelmesen hallgassuk egymást! Tartsunk csendperiódusokat, hogy a jelenlévők figyelhessenek a Szentlélek mozgására! A másikat nem legyőzni kell és nem keménységgel, ferdtéssel magunk felé irányítani a figyelmet, hanem törekedni a közös álláspont kialakítására, ami ötvözi a mindenikből származó jót. Ez a fajta párbeszéd és vitakultúra sok türelmet igényel.”

IDEJE A CSELEKVÉSNEK

Az utolsó fejezetben Ferenc pápa különösen sok szívbemarkoló gondolatot ír le, hangsúlyozva, hogy üzenete minden egyes emberhez szól, senki nem bújhat ki a cselekvés sürgető parancsa alól. A teljesség igénye nélkül idézek ezekből a gondolatokból.

„A szolidaritás nem azt jelenti, hogy osztozunk az asztalon maradt morzsákon, hanem azt, hogy mindenkinek helyet készítünk az asztalnál.”

„Amikor akár egyénként, akár országgként a vagyonfelhalmozás válik a legfőbb célunkká, a bálványimádás egyik formáját gyakoroljuk, amely bilincsbe ver minket.”

„Népeink méltósága biztonságos folyosókat követel meg a menekültek számára, hogy félelem nélkül költözhessenek a halálos veszedelemből biztonságos területre. Elfogadhatatlan, hogy menekültek százait hagyják – elrettentésül – a veszélyes tengeri átkelésük vagy sivatagi gyaloglásuk során odaveszni. Az Úr minden egyes ilyen halált számon fog kérni rajtunk.”

„Amikor egy hajléktalant megfagyva találunk az utcán vagy egész népek maradnak éhen, csak bánatosan csóváljuk a fejünket és tesszük tovább a dolgunkat, abban a hiszemben, hogy nincs megoldás.

Jézus pedig erre azt mondta: Nem szolgálhatjuk egyszerre Istent és a pénzt! Ha a pénzt helyezzük a központba – akár személyes életünkben, akár társadalmi szinten feláldozhatóvá tesszük az emberi életet. Amikor ezzel szemben az emberi méltóságot helyezzük a központba, azzal a könyörületesség és a gondoskodás új logikáját teremtjük meg.”

„Ahhoz, hogy helyreállítsuk az emberek méltóságát el kell mennünk társadalmaink periferiájáig, hogy találkozzunk mindazokkal, akik ott élnek. Nem álmodhatunk a jövőről, amíg továbbra sem veszünk tudomást a világ népességének gyakorlatilag egyharmadáról és nem tekintjük őket hitünk és testvéri közösségünk erőforrásának.” T

Jobbágyi Anna

TAPASZTALATOK AZ ÖKUMENIKUS IMAHÉTRŐL

Az idei évben január 21. és 28. között rendeztük meg szokásos imahetünket a környékbeli keresztény egyházak, közösségek, gyülekezetek részvételével a keresztények egységéért.

Az imahét után evangélikus testvéreink az imahétben szolgáló papokat, lelkészeket szólították meg kérésükkel, hogy írják meg, mit jelent számukra az ökumenikus imahét és miért volt fontos számukra idei igei üzenet, amely így szólt: „Szeresd az Urat a te Istenedet... és felebarátodat, mint magadat!” (Lk 10,27)

Maklár Ákos görögkatolikus parókus - Budai Görögkatolikus Parókia

1. Az imahetet egy családi találkozóhoz szoktuk hasonlítani, amikor összejönnek a közös nagyszülőktől származók és családtagjaik. A testvérek és unokatestvérek nem egyformák, nem is lehetnek azok, de összekötik őket a közös nagyszülők. Tudják, hogy számíthatnak egymásra, hogy szeretik egymást. Krisztusban hívókként így vagyunk mi is.

2. A férfi és a nő házassága, az ember két lába, a kerékpár két kereke, az olló két szára és még sok kép érzékelteti azt, hogy az Isten és a másik ember iránti szeretet egymástól el nem választható. Vagy együtt vagy sehogy. Erre kell törekednünk minden nap, hiszen erre tanít minket Krisztus.

fr. Lendvai Zsolt, plébános - Országúti Ferences Plébánia

1. Az ökumenikus imahét mindig különleges tapasztalat számomra a testvéregyházak életéről, a gyülekezetek, közösségek spirituális atmoszférájáról. Jó alkalom megismerni és rácsodálkozni egymás kincsire, sajátosságaira, értékeire. Plébániánknak is évről évre jó alkalom, hogy túl lássunk "határainkon", találkozzunk más felekezetek híveivel. Öröm, hogy az "ifjúsági dicsőítő istentisztelet" alkalmat ad közösségeink fiataljai számára is a közös imádságra. És öröm az is, hogy vannak néhányan plébániánkról is, akik ezen a héten minden nap részt vesznek a különböző templomokban tartott istentiszteleten.

2. Az idej igehely és az irgalmas szamaritánus példázata jó meghívás volt, hogy különböző szemszögekből újr gondolván ismét tudatosítsuk keresztény hivatásunkat, a világban való tanúságtételre való megbízásunkat.

Süllei László, plébános, érseki helynök - Budavári Nagyboldogasszony Templom

Közösek vagyunk az imában, a szeretetben, de a dogmában még távoliak. Ez a kettősség jellemez bennünket. Örülünk a találkozásnak és örülünk a másik személyének, talán még a

Krisztusi arculatnak is. De a hiányt is éljük, hordozzuk, visszük és azt hiszem ezekben a találkozóknak van valami abból a szeretetből, ami a tékozló fiú érez, amikor hazatér, az apa kimegy, várja, hizlalt borjút vágat, új ruhát ad rá, örül neki. De valami még hiányzik ebből az örömből, gyűrűt még nem húzunk a másik kezére. Már van közös asztal, már éljük a szeretet örömét, de nem tudjuk a szeretet sebzettségét felejtetni. És ezekben a találkozóknak, valami ebből is felejtődik, az ima, az ige által mégis egy új kapu nyílik számunkra.

Sáfán Zsuzsanna, református lelkész - Budai Református Gyülekezet

1. Számomra az ökumenikus imahét mindig nagy örömet és találkozást jelent. Felemelő érzés megtapasztalni, hogy mások befogadják a saját világukba, hitükbe, „egy asztalhoz” ülhetünk. Kifejezhetjük, hogy elfogadjuk és szeretjük azt a sokszínűséget, amelyben élünk. Mindig rácsodálkozom, hogy mennyire különbözőek vagyunk és mégis egyek lehetünk Jézus szeretetében.

2. Jézus kitágítja a felebarát jelentését, amikor példázataival válaszol az írástudónak. Az irgalom által mindenki a felebarátunk. Az Isten törvénye a szeretet cselekedetében teljesedik ki. A törvény ismerete nem elég, de a szeretet cselekvése, mély, meglepő találkozásokat eredményez. Merjük megérezni, meglátni a mellénk lehajló Jézust, ahogy ellátja vérző sebeinket, a gyászunkat, a szenvedéseinket, és erőre kaphatunk az ő irgalmában. Így mi is irgalmat hordozókká válunk, sok meglepő találkozásban lesz részünk.

Számomra a Krisztusban megjelenő végtelen szeretetet jelentette az idej Ige.

Bence Imre, evangélikus lelkész - Budavári Evangélikus Egyházközség

1. Evangélikus gyülekezetünk minden évben egyfajta katalizátora az egyetemes, (ökumenikus) imaalkalmaknak. Évek – vagy talán évtizedek – óta mi hívjuk össze megbeszélésre a lelkészeket, a gyülekezetek képviselőit, és mi fogjuk össze a heti szolgálatokat. Már az előkészítő alkalom jó lehetőség a találkozásra, és arra hogy egymás örömeiről és gondjairól beszéljünk. Az pedig külön örömünk, hogy a gyülekezetünk tagjai mellett két szolgáló közösségünk – a Schütz Kórus és a Budavári Gospel Kórus egyforma aktivitással készül minden évben az alkalmakra. Jó ilyenkor másokat megismerni és szolgálatunk sokszínűségét is megmutatni. A testvéri találkozások hete mindig ez az ökumenikus imahét.

2. Az idej ige újra felhívta a figyelmünket arra, hogy egymás felé csak akkor tudunk a szeretet nyitottságával odafordulni, ha az Isten iránti szeretetünk megújul. Az üdvösség útját – vagy ahogy az egyik igehirdetésben hallhattuk – a remény útján, akkor járunk, ha ebből a szeretetből táplálkozunk az életünk.

És végül az Országúti Templomban 2024. január 26-án tartott ifjúsági dicsőítő istentiszteleten szolgáló Boanergész egyik tagjának tapasztalata:

Takács Rebeka, a Boanergész zenekar tagja

Nagyon jól esett a hétköznapiak végén összegyűlni, közösen énekelni és imádkozni az egyházak közötti egységért. Sokat adott nekem Péter Zoltán evangélikus lelkész tanítása, amelyben azt a témát jártuk körbe: miként tudunk mi a mai világban irgalmas szamaritánusok lenni, és a másik bajbajutott emberen feltétel nélkül segíteni. Nehéz feladat ez, sok lemondással jár, de megéri, hogy ezzel még közelebb kerülhessünk embertársainkhoz (akár felebarátainkhoz), és rajtuk keresztül az Úrhoz. T

„AZ ÖKUMENÉ A HÁZASSÁGBAN VALÓSULHAT MEG IGAZÁN”

Az élet csodálatosan bonyolult és a kialakult helyzetek sokszor egyáltalán nincsenek tekintettel az elképzeléseinkre, a terveinkre, a világlátásunkra. Az ökumenizmus megvalósulása régóta fogas kérdés az Egyházban, sok imával és óvatos gyakorlati próbálkozásokkal, de mi a helyzet azzal a nagyon gyakori szituációval, amikor két különböző felekezetű fiatal szeret egymásba és alapít családot? Kondorosy Mariann mesél őszintén arról, ők hogyan járták be az ökumenizmus útját – férjével, Szabolccsal és négy gyermekükkel – a mindennapok valóságában.

Én is csak a cikk születésekor tudtam meg, hogy te, Mariann református lelkész voltál. Honnan érkezted a házasságba?

Református anyai és bolgár-ortodox apai örökséget kaptam, de a szüleimmel eleinte ritkán jártunk templomba. Az első igazi találkozás, amire emlékszem Szent Margit életén keresztül, még nagycsoportos óvodásként történt, és mindig csodálom, hogy most itt lakom a Margitsziget mellett. Ahogy hallgattam az életéről szóló legendát, megfogott hogy egy fiatal lány mélyen szerette az Istent és beszélt is vele. Nagyon tetszett nekem, mert addig nem gondoltam, hogy Istent meg lehet szólítani. Kiskorúként aztán nagy misziós lelkület buzgott bennem, és ezt támogatták a körülményeim is, mert Gazdagréten, ahol laktunk éppen egy alakuló kis református és egy szintén alakuló katolikus közösség létezett egyszerre. Így már a legelejétől belecsöppenhettem egy élő, családias (józanul karizmatikus) keresztény közösségbe. Majd lelkészként végeztem a református teológián és ezekre az évekre ajándékként és nosztalgiával tekintek vissza, bár az utolsó éveket már meghatározta egy-két nehéz krízis, amelyet barátaimon keresztül éltem át. Ezzel párhuzamosan a teológiai gyakorlattal elkezdtem egy Lelkigondozó szakirányú képzést is (SOTE). Kitértem előttem egy új világ, intenzíven élhettem meg az ökumenét, hiszen baráti, testvéri kapcsolatok születtek a katolikus testvérekkel. Ekkor ismertem meg Szabolcsot és egy nagyheti szertartáson vettem részt, amikor megnevezhetetlen békességet tapasztaltam, amelyet talán még soha, pedig akkoriban kifejezett békétlenség volt bennem. Akkor még nem mondtam volna, hogy az Oltáriszentség jelenlétéből áradó béke töltött be, de egyre jobban vonzott magához.

Hogyan éltétek meg Szabolccsal a felekezeti különbséget? És a keresztény hasonlóságot?

A különbségségből kétirányú érzések, tapasztalatok fakadtak. Egyrészt roppantul érdekelt és vonzott, ahogyan Szabolcs megéli a hitét. Másrészt újra és újra belebotlottam a felekezeti fájó szakadékába. Számomra a kötött imák imádkozása nagyon furcsa volt, nehéz volt elfogadnom,

hogy például a rózsafüzér önmagában élő kapcsolatot teremthet az Istennel. A Szűzanya személye nagyon sokáig érthetetlen volt számomra. Hasonlóságunk akkor erősödött, amikor megpróbáltatások sorozata ért minket. Ekkor csakis az Oltáriszentségbe és az imába kapaszkodtunk, mégpedig úgy, ahogyan éppen tudtunk, az Üdvözlégy és Miatyánk imádkozása által.

Hasonlóságunk ugyanis teremtményi voltunkból fakad, ennek minden méltóságával és kiszolgáltatottságával együtt, és ezt mélyen éltük át, amikor egyik gyermekünket vártuk, majd megszületett, sokat betegeskedett és öt hetesen meghalt. Bár nem csatlakoztunk életvédő mozgalomhoz, de sokszor választhattuk az életet kétséges helyzetben, és ez egy közös meg tapasztalás volt, ami összekovácsolt minket.

Hogyan alakítottátok ki a közös utat? Milyen nehézségeitek voltak?

A nehézség ott kezdődött, hogy református lelkészként megszüntették a lelkési jellegemet (egyházi jogilag ez a neve), mert nem református vagy evangélikus a házastársam és ez nem összeegyeztethető a lelkészséggel. Ez igen nagy gyász volt az életemben, ami a házasságunk után egy évvel következett be, és valóban úgy éreztem, mintha egy részem halt volna meg. Ezzel kellett kezdenünk valamit. Gyakorlati szempontból az volt nehéz, hogy vasárnaponként melyik közösségbe menjünk Istent imádni, hova győrkerezzünk, illetve, hogy az istentisztelet nem érvényes egy katolikus ember számára, ezért férjem kétszer is ment olykor vasárnap templomba. Az is kérdés volt, hogy a gyerekeinknek mit tanítunk meg? Egy húsvét alkalmával a négy év körüli kislányunk megkérdezte, hogy ha Jézus fel támadt és felment a mennybe, akkor hogyan lehet velünk.

Azt feleltem, ami protestáns hitemből fakadt, Szentlelke által a szívünkben él. Erre a férjem kiegészítette azzal, hogy velünk van testben is. Egy pillanatra megrökönyödtem és megdermedtem, hogyan mondhat valótlanyságot egy ilyen fontos kérdésben a gyerekünknek. Meg is kérdeztem, hogy érti ezt az egészet, mire szépen vallást tett az Oltáriszentségről. Ezután nem hagyott nyugodni ez a gondolat és ahogy telt az idő egyre fontosabbá lett számomra.

Milyen gyümölcseitek vannak?

Nem tudom, ezt másoknak kell megmondani, ha vannak. De a gyerekek mégiscsak gyümölcsök, nem? Különösen nálunk, mert több gyermekünk él a mennyben, mint velünk. Rengeteget alakított minket minden egyes gyermekünk pusztá léte. 2017-ben lettem katolikus, ez egy óriási lépés volt számomra, amit a családom és református testvérek, régi lelkész barátok előtt is vállalni kellett, de megért minden nehézséget, nagyon boldog vagyok, hogy Jézus vezetett. Érdekességgé néhány katolikus kifejezés, amelyet jó darabig ízelgetnem kellett...kegyelmek (protestánsok csakis egyes számban használják), életszentség, megkülönböztetés (főképp a jezsuita lelkiségben), a már említett érvényesség kérdése.

Úgy vélem, hogy ökumené a házasságban valósulhat meg igazán. Illetve többször megfigyeltem, hogy a karizmatikus lelkiségben könnyebben találunk egymásra a különböző felekezetű testvérek. Legutóbb a Chemin Neuf közösség Kána hetén ért mély ökumenikus tapasztalás, azóta is hordozom magammal ezt gyógyító együttlétet. Az ökumené egy folyamatos közeledésből áll, amely az Isten felfoghatatlan szeretetéből táplálkozik. T

Jobbágyi Anna

FERENCES. DE NEM SZERZETES!

A Ferences Világi Rendet is Szent Ferenc alapította 1221-ben. Ahhoz képest, hogy mi is 800 évesek elmúltunk, egész jól nézünk ki. Magyarországon 1950-ben a szerzetesrendekkel együtt a mi rendünket is betiltották. 1990-ben újra indultunk régi tagokkal, új jelentkezőkkel, és mint Kapisztrán Szent János Közösség vagyunk jelen az Országúti Ferences Plébánián.

Ahogy Szent Pál írja: „Akár mondtok, akár tesztek valamit, tegyetek mindent Urunk, Jézus nevében, így adjatok hálát általa Istennek, az Atyának.” (Kol 3,17)

Sokan a „régí” testvérek közül már nincsenek közöttünk, de életükkel sok szép példát mutattak. János bácsi a MTA tagja volt, ez teljesen véletlenül derült ki. Ilonka két héttel a halála előtt még naponta felhívott két beteget, akikben ő tartotta a lelket. Erzsike férje halála után idősotthonba költözött, ott előkészítette a szentmisét, áldoztatta a betegeket és segítette sorstársait. Anna ugyanezt tette egy másik otthonban. Gabi néni a villamoson írásait osztogatta fiataloknak, amiben az abortusz ellen érvelt. Gyuri bácsi a plébánia nyugdíjas klubjában vett részt és szép elmélkedéseket osztott meg. Lázár bácsi csaknem haláláig boldogan és kötelességtudóan söprögette a járdát az Egyetemi templom körül. Mindig hálával, és szeretettel emlékezünk meg róluk. Közösségünkben hárman léptek át szerzetesi közösségbe. Több testvérünket személyesen kísértünk el imádsággal utolsó óráikban.

A plébánia életébe, mivel szanaszét lakunk, nem tudunk úgy bekapcsolódni, ahogyan szeretnénk. (Kiskunlacházától Tatárszentgyörgyig, Győrtől Békásmegyérig, a Normafától Pestszentlőrincig vannak testvéreink.)

Havonta kétszer találkozunk a plébánián. Reggeli szentmisével, zsolozsmával kezdünk, és délben, szentségimádással fejezzük be. Közben szentírással, ferences írásokkal, és pápai dokumentumokkal foglalkozunk. Ezek az összejöveteleken beszélünk a feladatokról és aktuális kérdésekről. Lelki asszisztensünk az I. Rendből támogat a ferences lelkiség megőrzésében és a Katolikus Egyház tanításához való hűség megtartásában. A mai világ kihívásai között ez nagyon nagy segítség. Ezúton is köszönjük szolgálatukat! Életünkben fontosak az ünnepek, a liturgikus ünnepek, a találkozások. Közösségünk testvérei örömmel vesznek részt a különböző ferences világi rendi alkalmakon, a káptalanokon, a lelkigyakorlatokon, Máriaremetén a Karizmak ünnepén. Külön ajándék a Magyar Ferences Család Találkozója a ferences család különböző ágaiból összegyűltekké váló együttlét.

Jó alkalom a nagybőjti keresztút, a plébániai tanakodó, a templom takarítása, melyekben igyekszünk részt venni. Szent Ferenc tranzitusát mindig együtt ünnepeljük, és vállaljuk az agapé előkészítését a „háziasszony” szerepében. A testvérek a lakóhelyük szerinti plébániákon is vállalnak szolgálatot, de úgy éljük meg, hogy a ferences plébániára hazajövünk.

Ahol érezzük a szükségét, állapotbeli kötelességeink melletti tevékenységeink változtatások. A teljesség igénye nélkül: a Kórházlelkészség munkatársaként beteglátogatás, az Onkológiai Intézet területén kápolna őrség, katekumenátusi szolgálat, idős, beteg testvéreinkkel való fizikai és lelki törődés, hajléktalanok, szegények szolgálata más nagy intézmények munkájába való bekapcsolódással és egyénileg is. Közösen gondozzuk a Farkasréti temetőben P. Tátrai Gyula OFM sírját. Leghosszabb szolgálatunk a plébánián a Ferences Esték szervezése volt. 1995-2007 és 2015-2018 között havonta voltak előadások, illetve filmvetítések. Felkértük az előadókat, a terem be- és visszarendezéséről, valamint az előadás utáni agapéről is mi gondoskodtunk. Sokfélék voltunk és vagyunk, de mindenkinek van olyan kincse, amivel hozzá tud járulni testvéri együttlétünkhöz. Közösségünk jellemzője: „Nézzétek, hogy szeretik egymást!” (Diogenétosznak tulajdonított levélből)

Mindenkinek szívesen beszélünk életünkről, akit valamiképpen megszólít a ferences lelkiség. T

Polgár Béláné Katalin

SZENT FERENC ANTIÓCHIA

... **A Szent Ferenc Antióchia közösségnek már 2012 óta az Országúti Ferences plébánia nyújt otthont, és aki a Margit körútra jár misére, az már valószínűleg találkozott velünk – de mi az az Antióchia, kik is vagyunk mi?**

Az Antióchia egy ifjúsági keresztény közösség, melynek tagjait leginkább a 16 és 27 év közötti korosztály teszi ki. Bár katolikus közösség vagyunk, szívesen látjuk a más keresztény felekezetekhez tartozókat, illetve azokat is, akik még csak ismerkednek a hittel, keresik Istent. Fontos motónk, hogy az Antióchia „fiatalok szolgálata fiataloknak”, ami többek között abban mutatkozik meg, hogy közösségünknek nincs egy állandó vezetője; a programokat mi magunk találjuk ki, szervezzük meg és bonyolítjuk le, bár nem teljesen egyedül: mindebben nagy segítségünkre van az a Vezérkönyv, amelyet még a hatvanas években dolgoztak ki Amerikában élő jezsuita szerzetesek ottani egyetemistákkal közösen, továbbá papunk (Achilles atya), illetve az úgynevezett háttérszülők, vagyis az a két házaspár, akikhez nyugodtan fordulhatunk segítségért vagy tanácsért – ők az antióchiás „szüleink”.

A hétköznapiak során a hétfő esti imatálalkozók jelentik a közösséget összetartó ragasztót: ilyenkor együtt vacsorázunk, majd mindenki megoszthatja a többiekkel az elmúlt héten szerzett boldog élményeit a jóhírkörben. Ezután meghallgatunk egy bevezetőt, azaz egy személyes tanúságtételt a közösség egyik tagjától – a bevezetők nagyon fontosak számunkra, hiszen ezek által ismerhetjük meg egymást még mélyebben, még őszintebben, és emellett el is gondolkodtatnak minket egy-egy hittel kapcsolatos témáról. A bevezető és az ahhoz tartozó kérdések kapcsán bennünk felmerülő érzéseket, eszünkbe jutott tapasztalatainkat kiscsoportban osztjuk meg egymással; itt olyan jó beszélgetések szoktak kialakulni, hogy akár mennyi időt is kapunk, sosem tűnik elégségesnek! Az imatálalkozót természetesen közös imával zárjuk, ilyenkor mindig elcsendesedünk egy kicsit. Minden imatálalkozó-rész között keresztény gitáros énekeket éneklünk – és hála közösségünk zenei tehetséggel megáldott tagjainak ilyenkor a gitárokon kívül élvezhetjük még többek között a szintetizátor, a hegedű, a dob, a fuvola, vagy épp az ukulele hangját is, ami még nagyobb élménnyé teszi a közös énekléseket.

Azért remek dolog, hogy az imatálalkozó hétfőn van, mert ezáltal mindig van valami, ami miatt izgatottan várhatjuk az általában legkevésbé szeretett napot. Ráadásul a találkozó szerzett élmények, a beszélgetések és az ima erőt adnak a munkához vagy tanuláshoz, szint visznek a sűrű hétköznapiakba.

Természetesen sok más programot is szervezünk: van, hogy valamilyen külsős eseményre megyünk el néhányan az Antióchiából, legyen szó egy különösen jó színházi előadásról, egy koncertről, a szerda esti szentségimádásról vagy bármi másról. Sok programot viszont teljesen magunk szervezünk: együtt kirándulunk, vannak

társasjáték-délutánjaink és filmklub alkalmaink, sőt újabban rajzoló- vagy festő alkalmaink is. Télen gyakran szerveződik egy pár napos „sítábor” is Ausztriában közös le- és vissza utazással és persze sok-sok csúszkálással. Mindezek teljesen fakultatív dolgok, mindenki arra megy el közülük, ami érdekli és éppen belefér az idejébe.

A legfontosabb programunka hétfői imatálalkozókon kívül a félévente megrendezésre kerülő nagybetűs Hétvége, amelyhez helyszínt a Szent Gellért iskolaszokott biztosítanának. Ez a péntek estétől vasárnap éjjelig tartó lelki gyakorlat az Antióchia fénypontja és szíve: sokat készülünk rá, hiszen a Hétvégét elsősorban nem magunknak szervezzük, hanem az újoncoknak: az Antióchiába való belépés ugyanis akkor történik meg, ha az illető érdeklődő, aki szeretne megismerni minket és csatlakozni közösségünkhöz eljön egy ilyen Hétvégére, és részt vesz rajta az elejétől a végéig. Az igen tartalmas program keretein belül nagy hangsúlyt kapnak a bevezetők és a kiscsoportos beszélgetések, emellett pedig egy nagyon különleges, meghitt szentségimádáson is részt vehetünk, ahol egymásért is imádkozunk. A sok lelki program mellett pedig jókat eszünk, beszélgetünk, és játszunk is, valamint törekszünk arra, hogy minél jobban megismerjük egymást. Legközelebb 2024. április 5-7 között lesz ilyen Hétvégénk. Ha érdeklődnél, akkor keress minket közvetlenül, vagy Achilles atyán keresztül!

Az Antióchiának hatalmas megtartó ereje van. Itt fiatakként rátalálhatunk egy remek keresztény közösségre, ahol elmélyíthetjük hitünket, közelebb kerülhetünk Istenhez, és megismerhetünk sok hasonló értékrendű fiatalt, akiktől sokat tanulhatunk. Az Antióchiában tartós, szoros barátságok születnek, hiszen összeköt minket, hogy együtt gyakoroljuk a keresztény hitet és életet, és együtt szórakozunk, pihenünk is, mindeközben pedig mindig fontosnak tartjuk, hogy igazán, és ne csak felszínesen ismerjük egymást.

Ezen kívül rengeteg értékes tapasztalatot szerezhethetünk itt a közösségépítés vagy épp különböző programok szervezése kapcsán, amit később is felhasználhatunk az Egyház építésére. A legfontosabb viszont valószínűleg maga az antióchiás lelkület megőrzése és továbbadása, ami a hiten, a szereteten, az elfogadáson és az őszinteségen alapul.

A Szent Ferenc Antióchia azonban nem egy egyedülálló közösség: országszerte több Antióchia is létezik, és reméljük, számuk a jövőben is gyarapodni fog. Az Antióchia mozgalom kalandos úton jutott el idáig. Amerikában indult, majd Ausztriába is eljutott, és itt találkozott vele 1994-ben egy magyar házaspár, akiknek annyira megtetszett a kezdeményezés, hogy elhozták Magyarországra, ezzel megalapítva az első magyar Antióchiát a Szent Rókus plébánián. Ebből az első magyar közösségből alakult ki a mai Szent Ferenc Antióchia, a mi közösségünk, és azóta sok más városban is születtek új Antióchiák – még Budapesten belül is volt igény egy másik létrehozására, és ki tudja, talán a jövőben is alakul még egy a fővárosunkban. Akárhogy is lesz, az biztos, hogy a fiatalok igénye egy megtartó keresztény közösségre mit sem csökkent az évek során: jelenleg egy átlagos imatálalkozón legalább 40-en szoktunk lenni!

A közösség próbálja a plébánia befogadó szeretetét azzal viszonzni, hogy tagjai segítenek a helyi programok szervezésében is: a helyi ifjúsági nyári tábor résztvevői és szervezői között is sok antióchiással lehet találkozni, de időnként megtalálhattok minket a félnyelcas mise utáni teázás előkészítői között is, adventben pedig a roráték után a reggelikészítők között. Igyekszünk részt venni a keresztutakon,

a plébániai lelki napokon vagy épp a plébániai ifjúságot képviseljük egy gyertyagyújtás alkalmával, de ott vagyunk a templomtakarítások alkalmával is, ha pedig gyerekvigyázásra lenne szükség egy plébániai rendezvényen vagy egy házasság alkalmán, akkor is szívesen megyünk. Az országúti ifjúság lisszaboni Világtalálkozóra való eljutását is jórészt antióchiások szervezték.

Közösségünknek egyik legfontosabb tulajdonsága, hogy azáltal segítjük egymást, hogy elfogadjuk és szeretettel meghallgatjuk a másikat, nem pedig azáltal, hogy tanácsokat osztogatunk. Bár mindig vannak egy adott idősakra kijelölt imatálalkozó-vezetők, akik úgymond szervezik a hétfői alkalmakat, ők is ugyanúgy a közösség részét képezik, nem állnak a többiek „fölött”. Az ő feladatuk leginkább az, hogy összefogják a tagokat, és minden hétre megkeressék a vacsorafelelőseket, a bevezetőmondót, az imafelelőst stb. Így mindenki kipróbálhatja azt a feladatot, amit szeretne és amire épp szükség van, és nem mindig egy-két ember vállán nyugszik az alkalom megszervezésének terhe. Akármilyen apró szolgálatot is vállalunk az imatálalkozókon, a Hétvégén vagy a plébániai életben, azzal végül is a nagy közöshöz teszünk hozzá. Ahogy az egyik énekünkben is szerepel, az Antióchia olyan, hogy „minél többet beledsz, annál többet visszakapsz; minél többet visszakapsz, annál többet adhatsz” – és törekszünk rá, hogy ez a beleadás ne csupán a közösségünkre korlátozódjon, hanem kiterjedjen a plébániára és ezáltal végül is az Egyházra is. T

Horváth Boglárka

„KÁNTORNAK LENNI ÉLETFORMA”

... Lógó Tibor hangját és orgonajátékát biztosan minden olvasónk ismeri, de a kántorunk arcát és nevét valószínűleg kevesebben. A karnagy Jánosalmán született, ma Solymáron él, mégis egész életében kötődött az Országúti Ferences Plébániához és a ferences testvérekhez.

Mi állna a névjegykártyáján?

Karnagy.

Elgondolkodott a válaszon, miért?

Próbáltam megtalálni a helyes megnevezést. Karvezetést végeztem az ELTE-n, aztán a Zeneakadémián. Először ének-zene tanár lettem, így ez is állhatna a névjegykártyámon, de csak egy évig tanítottam Baján, zenei tagozatos gyerekeket. Nagyon büszke vagyok arra, hogy kipróbáltam, és hogy felismertem: ez nem az én területem. Őszinte tisztelem azoké, akik ma vállalják, hogy a zenei nevelésben részt vesznek, úgy hiszem, missziós területen dolgoznak. Magam is zenei tagozatos voltam, és bár nem minden osztálytársam maradt a pályán, biztos vagyok benne, hogy mindannyian többek lettünk a zene, a hangszeres tudás, és a kórushoz, a közösséghez kötődő élmények által. Ahogy Kodály fogalmazott: „vannak a léleknek régiói, melyekbe csak a zene világít be”, és ez biztosan fontos egy gyermek fejlődése szempontjából. Arról nem is beszélve, hogy egy kórus éppúgy tanít az egymásra figyelésre, a csapatmunkára, a koncentrációra, mint akár egy ministráns közösség vagy egy sportcsapat.

Ha Jánosalmán élt főiskolás koráig, mikor került kapcsolatba az Országúti Ferences Plébániával?

Az első kapocs, hogy a szüleim ebben a templomban kötöttek házasságot, dacára annak, hogy vidéken éltek. Édesanyám pedagógus volt, édesapám energetikusként dolgozott a tsz-ben és ezzel a két munkakörrel praktikusán nem lehetett otthon egyházi esküvőjük. A tanácsi esküvő után néhány nappal Faddi Ottmár atya adta őket össze itt, az Országúton. Édesanyám mesélte, hogy csak néhányan voltak épp a templomban, így az egyik tanújuk a sekrestyés testvér lett. Ottmár atya dédnagyapám legkisebb testvére volt, a sorban a kilencedik, aki később otthon, háznál keresztelt minket a testvéremmel, unoka-testvéreimmel. Ehhez képest nagy fordulat, hogy amikor ötödikes-hatodikos lehettem, országosan az első között vezették be a tanrend szerinti hitoktatást a szülőfalumban. Örültünk.

A második „találkozásom” a plébániával főiskolás koromban történt, amikor szállást kaptam itt, a padlásterében berendezett szobák egyikében, ahol ma is főiskolások, egyetemisták lakhatnak. Nem lehetek elég hálás ezért az időszakért, mert vidékről felkerülve, ebben a hatalmas városban, ha rácsuktam a kaput a Margit körútra, a plébánián újra a hazai ízeket, illatokat érezhettem, és otthonra lelhettem. Micsoda ajándék volt itt élni, létezni!

A harmadik „pillér” épp húsz éve épült, 2004-ben, amikor a feleségemmel, Ildikóval – akit egy templomi kórusban ismertem meg – itt kötöttünk házasságot. Mára gyermekeink szinte felnőttek: Ádám 13, Bence 15, Petra 18 éves. Ugyancsak 2004-ben hívott Kolos atya és Nagy László Adrián orgonaművész a kántori szolgálatra, azóta orgonistaként, karnagyként dolgozom itt, idén szintén húsz esztendeje.

Kántornak lenni mellékállás?

Nemrég épp egy kedves kollégám kérdezett arról, hogy mit gondolkodnék arról, ha az ő gyermeke kántorképzőbe járna. Azt válaszoltam, hogy nagyszerű dolog az Istent énekelni, zenével dicsérni, de tudni kell, hogy kántornak lenni életforma. A mindennapi szolgálatot ellátva az ember ugyanis a leginkább családi órákban nincs otthon: reggeliknél, vacsoráknál, vasárnap, karácsonykor, húsvétkor, pünkösdkor... Az Országúton minden hétköznap két orgonás szentmise van, vasárnap öt misén orgonálunk. Én leginkább éneken és karvezetésben érzem magam otthon, nagyszerű orgonaművész kollégáim, Schnell Máté és Nagy László Adrián.

Mennyit hall a hívekből a karzaton, lelkesítő-e, ha kien-gedik a hangjukat?

Mindenképp érzeni, hallani, ha bekapcsolódnak. Innen is buzdítok erre mindenkit, mert nagyon lelkesítő számomra, ha szépen megy a népének... Hallottuk sokszor: aki szépen énekel, kétszeresen imádkozik. Épp nemrég volt itt egy vak vendégorgonista, egy Németországban élő bolgár hölgy, aki egy vasárnapi mise végén meg is jegyezte, hogy milyen jól énekelnek nálunk a hívek, nem ehhez van szokva.

Hogy került a Honvéd Férfikarba, ami egy unikális közösség, hiszen 1949 óta működik, és a világ második legnagyobb, hivatásos énekművészekből álló férfikara?

Még Baján kaptam egy telefont egy ismerősömtől: tenoristát keresnek a Honvéd Férfikarba, érdekel-e? Mondtam, hogy a Jóisten küldte, nagyon érdekel! Feljöttem, próbát énekeltem, felvettek. Később szólamvezető lettem, ma a karigazgató munkáját karnagyként segítem.

Kérdés, hogy milyen módon tudja egy kórus megtalálni, megszólítani a közönségét 2024-ben?

A közönség ingerküszöbe valóban változik, és erre muszáj reagálnunk. A Honvéd Férfikar sajátja, hogy a klasszikus zenétől a crossover műfaján át változatos műsorkínálatot képes nyújtani; mindenre nyitottak vagyunk. Éneklünk operát, szakrális zenét, filmzenét, jazz átíratot, népzenei, és persze számos protokoll állami ünnepség közreműködői vagyunk.

Talán túlzás nélkül mondhatom, hogy a Honvéd Férfikar a mai hivatásos együttesi paletta legszínesebb egyénisége. Persze, elfogult vagyok...

Miként gondolták újra a Kapisztrán Kórust, amely 1945 óta működik a plébánián?

Ez egy meghatározó közössége volt a templomnak Tamás Alajos atya szervező munkájának és karizmájának köszönhetően. A második világháború után az emberek éhesek voltak a kultúrára, a kapcsolódásra, a közösségi létre. A kórus kézzel foghatóan és átvitt értelemben is részt vállalt a templom és a plébánia újjáépítésében. Számos magyarországi zenei bemutató fűződik a nevükhöz, munkásságuk úgy hiszem, jelentős a magyar egyházzeneben is. Különleges élmény például, hogy 1956. október 22-én este mutatták be Alajos atya egyik fő alkotását, a Nándorfehérvár 1456 oratóriumot – másnap pedig kitört a forradalom. Érdekesség, hogy az 1956-os forradalom hatvanéves évfordulójára később a Kamarakórus is reagált Nagy László Adrián Országúti mise című művével, amit először a kárpátaljai Nagyszőlősen, majd a Margit körúton és a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében mutattunk be sikerrel. A Kapisztrán Kórus örökségét 2018 novemberétől tehát a Kapisztrán Kamarakórus viszi tovább. A hivatásos énekesekből álló projektkórus nagyobb egyházi ünnepeken és sajátos plébániai alkalmakhoz kötődően szolgálja az ünnepi liturgiát.

A már említetteken kívül, van olyan meghatározó élménye, ami az Országúti Plébániához kötődik?

A 2020-as pandémia alatti húsvét egyik szertartása jut eszembe. Ezeket online közvetítettük, mert a hívek nem lehetek a templomban. Húsvét vasárnap Zalán atya és társai megszervezték, hogy a körmenetet megtarthassák. Néhányan körbe vitték az Oltáriszentséget a szokásos útvonalon. Az üres utcákon a hívek tisztes távolságból, de hódolhattak előtte. Mi „online miséztünk” épp a kápolnából, közben pedig megszólaltak a harangok, és csak zúgtak, és zúgtak. Akkor tudtuk, hogy elindult a körmenet. Felemelő érzés volt. Egy másik, frissebb élményem, amikor Bandi meghalt. Azon a vasárnapon minden miséző megemlékezett róla, a templom kapujában álló kéregetőről, a koldusról, Endre testvérünkről, a közösségünk tagjáról. Sokan imádkoztunk érte aznap, nagyon megérintett... T

Szigei Hajni

EGYHÁZKÖZSÉGÜNK TAGJA VOLT...

IN MEMORIAM KÉKESI LÁSZLÓ
(1919-1993)

BÉLYEGTERVEZŐ GRAFIKUSMŰVÉSZ

• Margit körúti lakásából 1993. április 18-án „költözött” az égi hazába. Szeretett egyházközségét és jóbarátait, a ferences atyákat halálában sem hagyta el, hiszen nyughelyéül is – az azóta a Nemzeti Sírkert részét képező – Országúti Ferences templom alatti kriptát választotta. Itt alussza örök álmát felesége és (keresztkomája), Márton Lajos festő-grafikusművész szomszédságában.

1919. szeptember 17-én született Szarvason. Elemi és középiskoláit szülővárosában, majd Pécelen és Sárospatakon végezte. 1936-ban került a budapesti Iparművészeti Főiskolára, ahol 1942-ben, díszítő-festő szakon szerzett diplomát. Mesterei, Haranghy Jenő, Domanovszky Endre és Stein János voltak. Ők segítették kibontakoztatni tehetségét, fejlesztették és formálták technikai tudását. A főiskola elvégzése után az egyházművészet terén alkotott. Freskói, grafitói, üvegtábla-tervei 36 magyarországi templombelsőt és középületet díszítenek.

Hatvan, Simontornya, Debrecen, Kisdána, Lázi templomai keze nyomán újultak meg. Az Országúti Ferences Templom is őrzi munkásságát, hiszen a templom műalkotásaiban elkezdett második világháborús károk javításában Márton Lajossal együtt vett részt.

1956-1980-ig, nyugállományba vonulásának évéig, a Pénzjegynyomda művészeti osztályán dolgozott. 1960-ban kapcsolódott be a hazai és külföldi bélyegtervezés műfajába.

252 magyar és 611 külföldi postabélyeg tervezője. Díjjegyes levelezőlapjai, képeslapjai, és az azokat teljessé tevő bélyegképek összegzésével alkotásainak száma az ezret is meghaladja. Sport tematikájú postabélyegeit három alkalommal, 1963-ban 1965-ben és 1966-ban jutalmazták az év legszebb képzőművészeti alkotásáért és az év legszebb spotbélyegéért járó Ezüstgerely-díjjal. 1989-ben az aradi vértanúk emlékére tervezett bélyegblokkja a bélyeggyűjtők által adható legmagasabb elismerést, „Az év legszebb bélyege” kitüntető címet is elnyerte.

A kisgrafika más területén, az Ex libris (könyvjegy) tervezés terén is nemzetközi ismertségre tett szert, Alkotásaival Lipcsétől Párizsig számtalan külföldi kiállításon vett részt.

Könyvillusztrációit leginkább a mini könyvek kedvelői ismerik, de karikatúrákat és plakátokat is szép számmal tervezett. Bornemissza Péter, Heltai Gáspár, Zrínyi Miklós művei Kékési alkotói fantáziája által teremtett alakokban és képekben elevenedtek meg.

Három gyermekét – feleségével együtt – az 50-es évek nehéz időszakában is keresztény értékrend alapján nevelte. Fiait és később unokáit az oltárszolgálatból sokan ismerhetjük.

Szülőföldjéhez mindvégig ragaszkodott, ahol hűségét és tehetségét 1991-ben „Pro Urbe” díjjal, 2020-ban a Szarvasi Vízi Színház falára emelt féldomborműves dístáblával ismerték el.

Életművének bemutatása e cikk keretein belül lehetetlen, ezért csupán csak arra vállalkozom, hogy néhány postabélyegéről szólok, illetve legidősebb fiának, ifjabb Kékési Lászlónak édesapjáról írt könyvéből egy-egy részletet kiragadva idézem fel, milyen is volt az 50-es években a ferencesekkel való szomszédság és barátság.

A bélyegtervezés a kisgrafika szakterületén belül, az alkalmazott grafika speciális ága. Ebben a műfajban – úgy is fogalmazhatok, hogy – miniatűrben kell monumentálisat alkotni, melyre csak kevesen képesek. Szükséges hozzá egy speciális látásmód, a lényeglátás és láttatás művészete; a kötött, előre meghatározott téma vizuális nyelven való közérthető közléséhez pedig a biztos rajztudás mellett a tömörítés sajátos eszköztárának, és a nyomdatechnológia világának ismerete. Mindezeknek csak töredéke tanulható, a többire Isten-áldotta tehetséggel születni kell. Kékési László esetében mindez adott volt, s talán a hitből fakadó tiszta lelkivilága miatt alkotásait a tökéletes harmónia és a szépség egyaránt jellemzik.

Az 1981-ben forgalomba bocsátott Történelmi zászlók elnevezésű, hatcímletű bélyegsorozatán az élénk színekkel, hihetetlen könnyedséggel megfestett, szél lengette zászlók történelmünk sorsfordító eseményeinek jelképeit szimbolizálják. A bélyegképeken sorrendben az állami-

ságunkat megszilárdító Árpád-házi királyok XI. századi zászlaját, a Hunyadiak címeres zászlóját a XV. századból, Bethlen Gábor erdélyi fejedelem zászlóját a 1600-as évekből, II. Rákóczi Ferencét 1706-ból, az 1848-49-es szabadságharc honvéd lovassági zászlaját, valamint az 1919-es csapatzászlót mutatja be és visszafogott, egységes háttérmotívumú bélyegsorozatba komponáltan, kordokumentumként őrzi meg az örökkévalóság számára.

Sportbélyegeit, ahogy korábban említettem, többször is díjazták. Azokon minden esetben az erőfitogtatás helyett a könnyedség és szépség, a tökéletesen kivitelezett mozzulatoké a főszerep. Gyermekkora óta szenvedélyes természetjáró volt. A természet iránt érzett szeretete, megfigyelőképessége, tökéletes rajztudása szinte a fotó tökéletességével adta vissza a bélyegképeken ábrázolt állatvilág jellegzetes, egyedi tulajdonságait. Amikor a Baglyok elnevezésű bélyegsorozatának eredeti grafikáit kezembe vettem – mert megadatott, hogy aktív életemben munkatársa lehettem – az volt az érzésem, hogy a papírlapról bármelyik pillanatban felroppenhetnek a madarak.

Hihetetlen precizitás, tökéletes kompozíció, harmonikus színvilág, a fő- és mellékmotívumok „patikamérlegesen kimért” aránya jellemzik alkotásait. Mindezek életének utolsó, 1991-ben forgalomba bocsátott Mária kegyhelyeket bemutató bélyegsorozatának címeit is megfigyelhetők.

Ahhoz, hogy ne csak az alkotásokat, hanem az embert is megismerjük, olvassunk most bele legidősebb fia édesapjáról írt, kordokumentumokkal is színesített könyvének „A ferencesek szomszédságában” című fejezetébe. Emlékezzünk az ötvenes évek időszakára, amikor nehéz politikai és anyagi körülmények között éltek, s legalább nevük felsorolásával a ferencesekre, akikkel ifjabb Kékési László édesapja baráti viszonyt ápolt.

„...Páter Merk Tibor, Krupa Kolumbián, Kamarás Mihály, Sall Elek, Faddy Othmár, Villányi Quirin, Dr. Szántó Konrád, Galitz Töhötöm, Nyikon Márton, Hegedűs Kolos, Posta Benjamin, Szita Teofil, Fekete András voltak azok az atyák, akikkel meghittebb, bensősebb volt a kapcsolata.

A fráterek közül Ádám Arkangyal, Tyukodi Paulin, Borbély Achilles, Perjesi Kerubin, Gubicza Tamás és Emerán testvér, alias Varga Ferenc volt az, akikkel kölcsönösen tisztelték, segítették egymást...

...1956. október utolsó előtti vagy utolsó napja. Amikor – mint a forradalmi események minden napján – az esti mise a szokásosnál korábban, öt órakor került megtartásra. Anak végeztével az ürülőfélben lévő templom főoltáránál a gyertyaoltás nemes feladatát végeztem, amikor civil ruhás, szemüveges, szálfatermetű ember térdepelt le az (azóta elbontott) Szűz Mária oltár elé.

Megjött Othmár atya – mondta a sekrestyében Achilles testvér. Öt-tíz perc múlva persze már otthon voltam és elmondhattam a látottakat. Szabadulásának hírére együtt örült az egész család.

Másnap kora este már zsíroskenyeres, teás vacsora mellett mesélte el szüleinek az elmúlt idők, főként az utóbbi pár nap váci, visegrádi, meg szentendrei történeteit. Majd apró morzsákat emlékeiből, hogy zárkatársa milyen nagy művész, kenyérből gyúrta meg a Szentháromság szobrát! Azután elmondta rabmunkáját a cipésműhelyben, meg a gombkészítő üzemben. Meg hogy minden este megivott egy pohár vizet benne egy kanál cukrot oldva. Minek köszönhetően szíve ép, egészsége Isten akaratából megmaradt, politizáló kedve is töretlen. Siet is vissza Szentendrére, mert mint mondta, ott már újjászerveződtek a pártok... Apám az előszobai búcsúzkodásnál, mintha csak nem lett volna közöttük tíz év különbség, a fűzött szóra már jól emlékszem, szeretetteljesen figyelmeztette: Othmárkám, légy óvatos! Nem biztos, hogy jelen helyzetben neked kell megszólalnod, nekem úgy tűnik, a forradalmunkkal magunkra maradunk...

... hozzánk, lakásunkba bármikor és bárki feljárhatott, minden időben nyitva állt az ajtó mind a pátterek, mind a fráterek előtt...

Nem változott meg ez a helyzet sem a forradalom, sem a megtorlás napjaiban. Sőt, 1958-tól 1965-ig, amikor az állam erőszakkal szerzett hatalma legalizálódott, és én egy szerencsés véletlen folytán bekapcsolódhattam egy ifjúsági mozgalomba, Szüleim teret és helyet engedtek nem kevés konspirációt követelő összejöveleinknek. Pedig hát hét-ről-hétre, hónapról-hónapra és évről-évre rendőri megtorlástól lehetett tartani.

Nálunk minden nagy családi ünnepet a ferencesek celebráltak, legyen szó keresztelőről, elsőáldozásról, bér málkózásról, házasságkötésről, évfordulókról vagy éppenséggel temetésről. De hogy kisebb dolgokról is essen szó: hitünk megvallásának szép példája volt a minden évben megtartott lakásszentelés. Vízkereszt táján jött P. Náway György, azaz Rogér atya és Achilles testvér, hogy szenteltvíz és tömjénfüst keretében ajtófélfánkra írasson az aktuális évszámok közé a G + M + B monogram. Később már Kerubin testvér is jött, bár utóbbit mi keresztnevének, egyszerűen csak Imrének szólítottuk. Még később, szabadulása után a kis csapattal jött páter Gyárfás Győző is. Vagy húsz éven át a lakásszentelést kis vacsora követte, amelynek emlékeim szerint fénypontja a fánk volt. Ahogy illik, porcukorral meghintve, mellé jóféle, Anyám befőzte baracklevárral, Achilles testvér nagy öröme...

Amikor az anyagi gondok enyhítésére festett egyedi képeslapok, abroszok értékesítése is akadozott, a minden szabadidejében rózsafüzért gyártó és javító Kerubin testvér, azaz Imre, így segítette a Kékesi családot:

„... 1955 karácsonya előtt történt, hogy Apámnak nem akadt vevője – még a rendházban sem – az egyedi festésű nylonabroszokra. Imre ezt meghallotta, feljött és vett belőle kettőt: százforintos vételárral biztosítva, hogy Szüleink „szép karácsonyt” rendezzenek.... humanitárius cselekedetének folytatásaként – másnap Jézuska-váró Szenteste lévén, az abroszokat szépen becsomagolva, azokat ajándékként visszahozta... A mai napig tisztelettel adózom a Csantavérről elszármazott laikus testvér áldott emléke előtt!”

Nos, ilyen légkörben, a ferences atyák szeretetével és áldásával körülölelt környezetben alkotott és élt Kékesi László grafikusművész, aki több mint 30 éven át örvendeztette meg szebbnél szebb postabélyegeivel a bélyegyűjtőket, Ex-libriseivel a kisgrafikák kedvelői között az egykori ferences tartományfőnök, p. Hegedűs Kolos atyát, de lerakta névjegyét az egyház-, a könyv- és plakátművészet terén is. A korábban felsorolt templomokban ma is megtekinthetők alkotásai épp úgy, mint a világ egyedüli önálló Bélyegmúzeumában (Budapest VII. ker. Hársfa u. 47.) az általa tervezett valamennyi postabélyeg.

Szüntelenül alkotott. Egykori gyászjelentőjéről idézett sorok szerint ezt teszi az égi mezőkön ma is, mi szerint:

„Elment, de ne sírjatok, előtte szabad már minden út, Fönről csak reánk mosolyog – s most neki áll modelt az Úr.” T

Csegezi Mária

könyv-illusztráció – Szent Ferenc

AZ ERŐ. A SZERETET ÉS A JÓZANSÁG LELKE KÁRPÁTALJÁN

Tudjátok-e hol van pontosan Nagyszőlős? Kárpátaljának abban a szögletében, ahol három ország, Ukrajna, Románia és Magyarország éppen összeér. Épp ezért Jónás testvér (P. Bán Jónás, a Nagyszőlősi Ferences Rendház tagja) nem volt könnyű elérni. Attól függően ugyanis, hogy a nap folyamán merre jár, kapcsolódik a telefonja hol az ukrán, hol a magyar, hol a román térerőre és vált szolgáltatót. Végül sok egyeztetés után a legegyszerűbb helyszínt, a budai rendházat választjuk, hogy beszél-gessünk.

„Nagyszőlős, Királyháza, Fancsika, Tiszabökény, Verbóc, Csepe, Feketeardó, Tiszaújlak, Nevetlenfalu, Aklihegy” – sorolja Jónás testvér kapásból a tíz települést, ami a nagyszőlősi ferences testvérekhez tartozik. „Mindenkinek megvan a saját faluja, ahova jár és minden falunak megvan a maga sajátossága. Reggel felkelünk, közösen elmondjuk a zsolozsmát és közösen reggelizünk, aztán megyünk a dolgunkra. Hetente egyszer tartunk Nagyszőlősön közös misét és minden faluban van hetente legalább egyszer szentmise. Járunk gyóntatni, temetni, lakást szentelni, hittanórát tartani.”

„Többféle nép és többféle vallás keveredik ezen a kicsi területen. Vannak teljesen magyarul lakó falvak, például a hat-száz lakosú Aklihegy, van, ahol teljesen keveredik a magyar - ruszin lakosság és vannak nagyobb települések, ahol inkább ukránok élnek többségben. A római katolikus vallás a térségben csak a negyedik a sorban. Megelőzi a pravoszlav, a görögkatolikus és a református is.” – Ahogy Jónás testvér magyaráz, érződik rajta, hogy ő itt már otthon van, hiszen kisebb megszakításokkal több, mint másfél évtizede szolgál Kárpátalján. Ismeri a falvak történelmét, a nyelvüket, de ami ennél sokkal fontosabb, ismeri és érti az itt lakó emberek életét, sorsát, szívét.

„II. Rákóczi Ferenc a leghűségesebb népének nevezte a ruszinokat” – meséli Jónás testvér. „Ők békében élnek itt a magyarokkal évszázadok óta. Keveredett a nyelvük, a kultúrájuk, annyira, hogy Kelet-Ukrajnában sokszor nem is értik a kárpátaljai ruszin beszédét, mert tele van magyar, valamint román, lengyel és szlovák szóval. A falvakban - az ott lakó emberek nemzetiségétől függően - persze változó, hogy a magyar vagy az ukrán szó a gyakoribb és mi ehhez alkalmazkodunk. Ahol erősebb az ukrán ajkú lakosság, oda Mórió testvér jár (P. Wienrauch Mórió házfőnök), aki Huszt-ról származik így mindkét nyelvet jól beszéli. Én elböldög-lok csak a magyarral is, igaz anyémek a magyar többségű falvak.”

A nagyszőlősi rendháznak jelenleg még két tagja van, Ámosz és Egyed testvér (P. Hajas Ámosz, Fr. Sztreha Egyed). A lelki szolgálat mellett a ferences közösség számos szociális feladatot is ellát. Nagyszőlősön működik a Szent Teréz Rehabilitációs Központ, ahol közel ötven testi vagy szellemi sérült gyermeket karolnak fel. A gyerekeket nem szakítják el a szüleiktől, csak napközben tartózkodnak az intézményben. Itt tanulnak, kapnak meleg ételt, részt vesznek közösségi és kulturális programokon és itt jutnak az állapotuknak megfelelő orvosi ellátáshoz,

segédeszközökhöz, gyógytornához, masszázshoz, fejlesztéshez. Ezt máshol nem kapják meg, az ukrán kórházakban hatalmas pénz- és kapacitáshiány uralkodik, mindent a betegnek kell bevinni gyógyszert, kötszert, de még ágy-neműt is. Ezt saját tapasztalatából Jónás testvér is megerősíti, ahogy azt is hozzáfűzi, hogy a térségben egyetlen temetőkápolna és hűtőház van, a ferenceseké, ezzel is segítik a kórházba nehezen eljutó falvak lakosságát abban, hogy a halottaiktól tisztességesen tudjanak búcsút venni. A ferences temetőkápolnát mind a négy vallás hívei használják, felekezettől függetlenül. A nagyszőlősi rendházhoz kapcsolódva működik a Karitás. Minden nap 170 adag meleg ételt osztanak ki Nagyszőlősen (ezenkívül szerte a falvakban is működik ételosztás), látogatják az időseket, ruhával, tűzifával, ételcsomaggal látják el a rászorulókat, hatalmas segítséget nyújtottak az elmúlt évek nagy árvizei után, illetve jelenleg az ország háborús részeiből Kárpátaljára menekülőket is támogatják. Nagyszőlős mellett már három másik faluban is működik katolikus, magyar óvoda. Az épületet a plébánia adja, az intézményt azonban az önkormányzat működteti, az évek során kialakult együttműködésnek köszönhetően. Ebből is kiemelkedik a feketeadói délutáni iskola, ahol a legnehezebb sorsú roma gyermekeket fogadják. Őket itt mindennap meleg étel várja, délután tanulnak, zenére, hittanra járnak, kézműveskednek és tisztálkodási lehetőség is van számukra, sok gyermek csak itt jut ehhez hozzá.

2024-ben sajnos nem lehet kikerülni a kérdést, hogy ezt az évtizedek alatt felépített, sok nehézséggel küzdő mégis gyümölcsöző közösséget hogyan érinti a két éve tartó, Ukrajnát dúló háború.

„Kárpátalját nem lövik és az ellátás is olyan, amilyen mindig is volt, nincs nagyobb hiány” – mondja Jónás testvér. „A pszichés nyomás azonban óriási. Mindenhol csőre töltött puskával felfegyverzett katonák járőröznek, az igazoltatások, autók és iratok ellenőrzése rendszeres, naponta többször lehet rá számítani, ahogy a falvakat járjuk. Nagyon kell figyelni rá, hogy a papírjaink mindig velünk legyenek.

A férfiak eltűntek az otthonokból és a közösségekből, a sorozás folyamatos. Már a tizenhat – tizenhét éves gyerekeket számba veszik, tizennyolc éves koruktól egészen a hatvanévesekig pedig menni kell a frontra. Sokan, akik tudtak, még a háború elején elmenekültek, át a határon, mások elmentek harcolni. Otthon csak az asszonyok meg a gyerekek maradtak. Egy ideig több család kivárt, azt remélték hamar vége lesz a konfliktusnak, de ahogy telik az idő, egyre többen szánják rá magukat arra, hogy elhagyják az országot. Féltik a cseperedő fiaikat is, nehogy katonasorba kerüljenek. Sok család van szétszakítva, egyik fele már nyugaton, másik fele még Ukrajnában és egyre nehezebben viselik ezt a helyzetet. A hittanoscsoportjaink, a ministránsaink a felére fogytak, egyre kevesebb gyerek van. Néhány éve még húsvétkor, karácsonykor nem lehetett beférni a templomokba, most fájdalmasan üresnek ki a padosorok. Közben pedig sokan érkeznek a háború sújtotta területekről, a keleti országrészekből menekülve. Egy részük tovább megy nyugatra, egy részük azonban, aki nem akarja elhagyni a hazáját, letelepszik a jelenleg is békésnek mondható Kárpátalján. Ezek az emberek azonban már nem ismerik az itt kialakult szokásokat, nem ide gyökereztek és sokkal türelmetlenebbek, sokkal kevésbé együttműködőek a magyarokkal. Folyamatosan és nagyon gyorsan változik a helyzet és nem látszik a vége.”

„Isten nem a csüggedés, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét adta nekünk” (2Tim, 1-7) – ez az íge van fent a nagyszőlősi ferencesek honlapján jelmondatként és a beszélgetésünk közben érzem, hogy ennél igazabbat nem is választhattak volna. Jónás testvér a tőle megszokott derűvel és a szeme ráncai között mindig ott bujkáló mosollyal mesél órákon keresztül, ennek a különleges, rengeteg nehézséggel küzdő, bizonytalan jövőjű, számunkra mindig fontos, kicsiny földdarabnak a hétköznapijairól, az ott élő sokféle ember mindennapi életéről. Őt hallgatva egyértelmű, semmi más nem fontos igazán, csak Jézus lehajló szeretetének közvetítése, amellyel minden embert – kicsit és nagyot egyaránt – megajándékozott. T

Jobbágyi Anna

IN MEMORIAM BANDI

Beszédes a kép, amikor bejövünk a templomba, a kórus feljáróban ott van a gyermekeknek a rollere, futóbiciklijé, ha esetleg egy nagyobb hó leesett, akkor a szánkója, amivel apa-anya elhúzta őket a templomba. És ott volt hosszú éveken keresztül a lépcsőfordulóban vagy éppen a portafülke előtt egy csomag, koszlott szedett-vedett. Szemben a gyermekek rollerjével, ami csak egy nagyon kis szelete gyermekeink életének, a húzókoszin levő csomag egy embernek a teljes élete volt. Abban a 30x30x60-as csomagban ott lapult Tóth Endre Zsigmond, vagy ahogy többen is ismerték Bandinak az egész élete.

Advent második vasárnapján a Csak Egyet Mozgalom, mely a hajléktalanokat hivatott segíteni, gyűjtést szervezett templomunkban, majd 1,2 millió forint gyűlt össze támogatásukra. Ezzel párhuzamosan jött az ötlet, hogy az ünnepeket követően Bandi ellátogat hozzájuk, ezért egyeztettünk velük. Egy olyan történet indulhatott volna el, amelyben van cél, van kitörési lehetőség, ám Bandi január 12-én meghalt; nem az utcán, hanem a Máltaiaknál, kórházban. Váratlanul tudőembóliát kapott. Testvéreként kezeltük, hiszen a tevékeny szeretet nem csupán egy filantróp vágy, hanem egy olyan mély emberi érzület mely úgy vezet bennünket, hogy ne csupán a jóban, hanem a nehézségekben is egymás mellé álljunk. Testvérek vagyunk, nemcsak az oltár mellett és előtt, hanem sokkal mélyebben, azokkal is, akik a templom kapujában tengetik életüket.

Bandi Egerben született másodikként egy tizenegy gyermekes családban. Édesapját korán elvesztette, ez egész életére rányomta bélyegét. Tavaly novemberben töltötte a 63. életévét, fiatalként molnárnak tanult, majd akként dolgozott Fehérváron több mint húsz évig. Az élete úgy alakult, hogy Budapestre került, majd a FÉG-ben dolgozott majd tíz évet, melyet később felszámoltak. Ő bevételek híján utcára került, a kicsiny családi örökségből semmi sem maradt. Találkoztunk vele szó szerint úton-útfélen. Amikor zordabb volt az idő, a ferences testvérek befogadták őt a plébániára. Hogyan segítettünk rajta? Meleg zoknival, takaróval, de leginkább egy meleg szóval. Úgy gondoltatok vissza Bandira, mint aki egykoron annak a kenyérnek a lisztjét örölte, amelyet gyerekként, fiatalként vagy éppen felnőttként ettünk. Egy élet mely kusza kanyart vett, lehetett volna jobb is, hiszen vannak testvérei, rokonai Angliában is, ám ő mégis itt volt velünk, egy volt közülünk.

Nyugodjon békében! T

Dudás Zoltán

FELÚJÍTÁSOK 2024

Elterjedt „ökölszabály” szerint egy épület állapotának megőrzéséhez nagyjából az értékének egy százalékát szükséges évente felújításra fordítani. Nehéz megmondani, plébániánk esetében mi lehet ez az összeg, de figyelembe véve hogy a templomon kívül közel ezer négyzetméterünk van, ez évi 20 millió forintnál nem lehet sokkal kevesebb.

Az elmúlt években lehetőségünk volt lépésről lépésre haladni épületeink felújításával. 2020-ban a templom padlója, 2021-ben az első emeleti termék ablakcseréi, a helyiségek festése, szükséges felújításai, 2022-ben a második emeleti hittantermi szint teljes felújítása, 2023-ban az épület fűtésrendszerének felújítása, a kápolna ablakainak cseréje, valamint a kisház fűtésrendszerének cseréje és az épület belső festése készült el. Az elmúlt négy év során így az ajánlott értéknél valamivel többet is tudtunk fordítani felújításra. Ha az éves ráfordításokat hasonló szinten tartjuk, bízhatunk benne, hogy utódainknak nem adjuk majd át rosszabb állapotban, mint ahogy mi megkaptuk, esetleg valamivel jobb is lesz.

Idén a portai kapukeret és lépcső felújítása után első lépésként a helyére került az új kapu. Az év további részében két feladattal készülünk haladni. Szükséges beruházás – bár különösebben szembeötlő eredménye nem lesz – a plébánia és a rendház elektromos alapvezeték cseréje. Az elmúlt évtizedek során egy-egy épületrész felújításakor apránként az elektromos hálózat nagy része is megújult. A bejárattól az egyes szintekig és a rendházig menő szakaszokra viszont nem került sor, így bő negyven-ötven évesek. Tűzvédelmi, érintésvédelmi és üzembiztonsági okokból sem várhatunk már a munkával – már télen elkezdjük a tervezést, a kivitelezéssel pedig nyárra elkészülünk. Látványosabb lesz a porta környékének megújítása a folyosóval. Cél, hogy a hozzánk érkezőknek a mai kissé lepusztult, „retró” hangulatú megjelenés helyett vonzó, rendezett környezettel mutakozzunk be. Elkezdődött a lehetőségek átgondolása, folyik a belsőépítészeti tervezés. Ahogy kézzelfogható, bemutatható tervünk lesz, megosztjuk közösségünkkel is. A megvalósítás azonban várhatóan szétoszlik majd az idei és a jövő év között, idén annyit haladunk, amennyit az elektromos felújítás után maradó pénzünk enged.

A korábbi évekhez hasonlóan mindkét feladatot nagyobb részben a hívek adományából, kisebb részben önkormányzati és állami pályázati támogatásból készülünk finanszírozni. Amibe még nem vágtunk bele, de jó volna ha a közeli években megtehetnénk, az a templom belső festése. A templom legutóbb 1993-ban, bő harminc éve lett kifestve, ekkor nyerte el mai formáját Cságoly Ferenc tervei alapján a szentély a szikla-oltárral. Azóta a világítás és a padló újult meg, a falakra viszont már ráérne egy újabb festés. Ez szokásos éves felújításainknál lényegesen nagyobb vállalkozás. Pár éve már gondolkodunk rajta, de a Covid, az azt követő időszak bizonytalanságai és az energiaár-emelések beláthatóbb feladatok felé tereltek minket. Valójában örülhetünk, hogy ezeket a munkákat – ablakcserék, hittantermek, fűtés, elektromos felújítás – sikerült és sikerül megvalósítani. Végül van egy kedvenc témám, ami ugyan távolinak látszik, de egyszer még megvalósulhat, a Kisház. Tavaly az elavult gázkészülékek helyett korszerű, radiátoros fűtést kapott, ki lett festve, a hittanterembe projektort szereltünk, így belülről rendezett, jól lehet használni. A ház azonban ennél sokkal több lehetőséget rejt. Nem sok ide belépő tudja, hogy a ma hittanteremként, gondnok szobaként és mosodaként használt Kisházban - építtetője után elnevezve a Pámer-házban - legrégebbi épületünkben jár. Ez a ház már akkor állt, amikor az ágostonos szerzetesek több mint kétszázötven éve megvették a telket templom és rendház céljára. A figyelmes szemlélő számára a tető formája és a kert felől megmaradt faldarab mutatja, hogy az épület a Rómer Flóris utca felől hiányos. Mostanában a beláthatatlan költségek miatt nyilván nem jön szóba hogy belevágjunk, de ha egyszer nagyvonalú lehetőségünk adódik, méltó műemléki helyreállítással ez a patinás, különálló épület összejöveteleink, rendezvényeink kiváló helyszínévé válhat.

Szeretettel kérünk és köszönünk minden nagylelkű anyagi támogatást, hogy templomunk és plébániánk közösségi terei méltóképpen megújulhassanak! T

Lovas András

REJTVÉNY

Keresd meg a 7 darab Különbséget a két kép között. Miután megtaláltad, színezd ki a rajzokat.

„ENGEDJÉTEK HOZZÁM JÖNNI A GYERMEKEKET, ÉS NE TILTSÁTOK EL ŐKET, MERT ILYENÉKÉ AZ ISTEN ORSZÁGA.” MK 10,14

Színezd ki a bepontozott mezőket.

MI TÖRTÉNIK AZ UTOLSÓ NAPON? Keresd meg 8 irányban a megadott szavakat az ábrán, és húzd ki őket. Majd a megmaradt betűket föntről, vízintesen lefelé haladva olvasd össze.

BOR JÉZUS KEGYELEM KENYÉR OLTÁR PAP TEST TÖBBSZÖR VÉR

R	O	B	O	S	L	T	M
R	Ö	Á	U	T	S	E	T
É	R	Z	I	S	L	Z	R
V	É	E	S	E	N	Á	T
J	S	É	Y	B	T	G	P
A	L	G	A	L	B	A	P
Í	E	T	O	Á	P	Ö	S
K	E	N	Y	É	R	A	T

ÁLLATI SZÓBÚJÓCSKA

Kösd össze egy vonallal a versszakok 1. és 2. szakaszait a hozzájuk tartozó rajzokkal.

Lakóházát hátán viszi.
Nehéz neki? Hiszi piszi!
Komótosan, lassan halad,
csíkot húzva sosem szalad.

Kacsaringós töltelékkel
vetekszik a főzelékkel.
Nagy kedvenced, Zsiga,
a kakaós csiga?

Csipog, repül, tolla fényes,
jó magokra igen kényes.
Lehet kicsi vagy hatalmas,
kalitkába nem alkalmas.

Fehér habja bárányfelleg,
sárga tavon illeg-billeg.
Bence, főzzek neked
finom madártejet?

Kövek között tekergőzik,
a farkával keringőzik.
Lehet hosszú, szelíd, mérges,
sziszeg rád, ha kedve zsémbes.

Összevágod szeletekre,
úgy teszed a szendvicsedbe.
Sötétzöld-e, Borka,
a kígyóborka?

Boci csoki névadója,
ezer mesét tudsz már róla.
Tejet ad, és azt mondja: „Mú!”,
elkerüli a mélabú.

Se nem süti, se nem finom,
amit ez az állat kinyom.
Megsúgom, nagylegény:
szagos tehénlepény.

Baromfiak hangos népe
kotkodácsol fel az égre.
Kotlás után kapirgálnak,
te meg örülsz a tojásnak.

Kemény bütyök, lábad baja,
elég fájdalmas nyavalya.
Luca, most mit tegyek,
tyúkszemtápaszt vegyek?

Nyári este sötétedik,
fürgé árnyuk megjelenik.
Bogarakra vadásznak ők,
célra tartó jó repülők.

Batman hősiöd redős szárnya
a ruhádnak hasonmása.
A megfajtás, Liza:
denevérujj, biza!

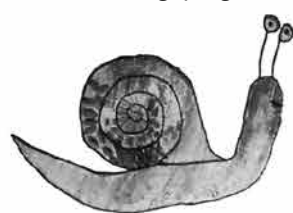
Tengerparton sokat szedtél,
kiszödrödbe beletettél.
Ha füledhez odatartod,
víz zúgását újra hallod.

Ez többet tud, szuper tőle:
nagy hangja szól belőle.
Mi ez, kicsi Lackó?
A telefonkagyló.

Kis állatka szürke mezben,
Tom macskától meg se rezzen.
Ínyenc falat a sajtkocka,
nem vigyázol, még ellopja.

Görgös hasán csúszik-mászik,
apa mindig ezzel játszik.
Ismerős, Elemér?
Számítógép-egér.

Illusztráció: Barna Luca

GYEREKSZÁJ ☺

... Gyermekünk az elmúlt hónapokban sem pihentek. Jöttek-mentek, járták a világot, megküzdöttek a téli vírusokkal, figyeltek Jézusra és a maguk sajátos, kedves és nagyon őszinte módján értelmezték a körülöttük zajló eseményeket.

Az óvodás Emma élményekkel telve és izgatottan érkezett haza a szentkúti kirándulásról:

- **Képzeljétek voltunk a turbi barlangban (Lourdes-i barlang) és hoztam nektek szenteltessék vizet!**

Gergő nemsokára négyéves és már ügyes nagyfiú. Tudja, hogy ha az öccse vagy a szomszéd bácsi alszik, akkor hal-kan kell beszélni. Egyik szombaton ovis misére igyekezve mondom neki:

- **Ugye tudod Gergő, hogy a templomban, mise közben csak suttogva beszélünk majd!**

Gergő kíváncsian rám néz:

- **Miért, ki alszik ott?**

Nagyobbik gyermekünk elsőáldozásra készül, ezért a szentségek többször előkerülnek a családi beszélgetésben mostanában.

Az elsős Balázs a gyónás felől érdeklődött. Próbáltam neki elmagyarázni.

- **Aki elmegy gyónni, az a pap bácsinak és rajta keresztül Jézusnak, elmondja, hogy mi fáj neki, miért szomorú, mit rontott el és mit szeretne jóvá tenni. A pap bácsi pedig feloldozza őt, azaz Jézus szeretetével és erejével meggyógyítja és megsimogatja a szívét.**

Balázs elgondolkozik, majd megoldásra jut:

- **De hát ehhez nem kell a pap bácsihoz menni. Ezt bármelyik Anyuka meg tudja csinálni!**

Hamvazószerda délutánján kérdezem a kicsi alsós kisfiamat, hogy miről volt szó a reggeli iskolai szentmisén.

Ezt a választ kaptam:

- **Péter testvér arról beszélt, hogy a hamvazás nem azt jelenti, hogy rögtön meghalunk, hanem azt, hogy nincs végtelen időnk. Most kell nemet mondanunk a bűnre! Tudod Anyu úgy, mint a gyógyszerreklámban: Most mondj nemet az orrdugulásra!**

(Valóban az elmúlt időszakban sokat küzdöttünk megfázással és bedugult orrocskákkal.)

Négy éves kisfiunk megbetegedett és rendszeresen inhalálnia kellett. Utálta, de tűrte, mígnem egyszer a forró gőzből kidugta a fejét, és azt kérdezte:

- **Mama, a Jézus Krisztus így szenvedett INHALÁLT?**

A ferences testvérek nevét sokszor nem könnyű megjegyezni gyerekfejjel. Családunkban több verzió született az évek során az apróságok szájából.

Grácián testvérből Kacifánt testvér lett, Jeremiás testvért pedig Pasa-éten az ovis hittanosok Haramiásnak nevezték, mert „annak legalább van értelme”.

Gyuszi Pethő Károly atyához járt hittanra kisiskolás korában, Mama mindig mondta, hogy megyünk a „Tisztelendő bácsihoz”. Gyuszi ment is, csak nem fért a fejébe, hogy miért lenne Károly atya „TISZTELT RENDŐR BÁCSI”?

De ha így kell nevezni, hát így kell...T

Összeállította:
Jobbágyi Anna

PLÉBÁNAI PROGRAMOK
2024 TAVASZ-NYÁR

- **március 2-10.** között – A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia idén is arra kéri a híveket, hogy a húsvéti előkészület során lehetőségeikhez mérten tartós élelmiszerrel segítsék a rászoruló családokat. Jövő vasárnapig, egy héten át várjuk a **tartósélelmiszer-adományokat**, amelyeket a Karitászhelyi szervezete segít majd szétosztani a rászorulóknak között. Az adományokat ma az első mellékoltárnál lehet elhelyezni, hétfőtől a portán lehet leadni.
- **március 6.** szerda, 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt beszélgetésre, találkozásra, teázásra, imádságra.
- **március 7.** csütörtök 19.30 – *„Ki viszi át a szerelmet?”* címmel Pécsi Rita neveléskutató tart előadást a **Házasság esték sorozat** keretében.
- **március 8-9-10.,** péntek-szombat-vasárnap 18.00 – Az esti szentmisék keretében fr. Gegő Juliánusz ferences atya tart **nagybőjti lelkigyakorlatos beszédeket**. A szombat esti misében a betegek kenetének ünnepélyes kiszolgáltatására is sor kerül.
- **március 15.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk 8.00-17.30 között: szeretettel hívunk mindenkit a velünk élő Úrral való csendes együttlétre.
- **március 16.** szombat 17.00 – A kisgyermekes családokat várjuk **ovis szentmisére**.
- **március 17.** vasárnap 10.00 – A szentmise keretében Szent József ünnepe alkalmából az **édesapákért imádkozunk** és megáldjuk őket.
- **március 17.,** vasárnap – A szentmiséken a **szentföldi keresztények segítségére** gyűjtünk.
- **március 17.,** vasárnap 16.30 – **Jótekonysági hangverseny a szentföldi keresztények megsegítésére** – Nagy László Adrián (orgona) és Nagy Anna Sára (ének) J. S. Bach, Pergolesi és Händel műveit adja elő. Az adományokat Szentföldi Ferences Kuszódia segítségével juttatjuk el a szentföldi keresztények javára.
- **március 23.,** szombat 8.00 – Ezen a délelőttön tartjuk a templom ünnepi **nagykaritását** – szeretettel kérjük és várjuk a testvérek segítségét!
- **március 24.,** Virágvasárnap 9.45 – **Barkaszentelés és körmenet** (a 10.00 órás szentmise kezdetén) – gyülekezés az udvaron, barkát vagy virágos ágat hozzunk magunkkal! A szentmise keretében megáldjuk az édesapákat és a **gyermeket váró és a gyermekekre vágyó családokat**.

- **március 24.,** Virágvasárnap 18.00 – Az esti szentmise keretében a Kapisztrán Kamarakórus **Michael Haydn: Missa dolorum** című művét énekli.
- **március 28., Nagycsütörtök**
 - Zsolozsma 7.30 és 12.15.
 - Gyóntatás 7.30-12.00, 16.00-19.00.
 - Ünnepi szentmise az Utolsó vacsora emlékére 18.00 órakor.
- **március 29., Nagypéntek**
 - Zsolozsma 7.30 és 12.15.
 - Gyóntatás 7.30-12.00, 16.00-19.00.
 - A kereszttutát 15.00 órakor imádkozzuk.
 - Az Úr szenvedésének ünneplése 18.00 órakor.
- **március 30., Nagyszombat**
 - Zsolozsma 7.30 és 12.15.
 - Gyóntatás 7.30-12.00, 16.00-20.00 között.
 - A szentsírnál egész nap imádkozva készülünk az ünnepre.
 - A feltámadást ünneplő Húsvéti vigília és szentmise 20.00 órakor kezdődik, a szertartás végén ünnepi agapéra hívjuk a híveket.
- **március 31., Húsvétvasárnap**
 - Szentmisék és gyóntatás a vasárnapi rend szerint.
 - A 10.00 órás szentmise végén ünnepi körmenet lesz, amely várhatóan 11.30-kor érkezik vissza a templomba.
 - A 18.00 órás szentmisén közreműködik a Kapisztrán Kamarakórus.
- **április 1., Húsvéthétfő**
 - Szentmisék 7.30, 10.00 és 18.00 órakor.
- **április 2-6.** között a **gyóntatás szünetel**.
- **április 10.** szerda, 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt beszélgetésre, találkozásra, teázásra, imádságra.
- **április 19.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk 8.00-17.30 között: szeretettel hívunk mindenkit a velünk élő Úrral való csendes együttlétre.
- **április 20.** szombat 17.00 – A kisgyermekes családokat várjuk **ovis szentmisére**.
- **májusban** a hétköznapi esti szentmisék végén **Lorettói litánia**
- **május 5.** vasárnap 10.00 – a családok misében lesz az idei **elsőáldozás**, imádkozunk értük és családjaikért!
- **május 5.** vasárnap 16.00 – Schnell Máté orgonaművész **hangversenye**.
- **május 8.** szerda, 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt beszélgetésre, találkozásra, teázásra, imádságra

- **május 12.** vasárnap 10.00 – **Jubiláns házaspárok megáldása**.
- **május 12.** vasárnap 11.00 órától – **Plébániai bográcsos ebéd** a kolostor udvarán.
- **május 17.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk 8.00-17.30 között: szeretettel hívunk mindenkit a velünk élő Úrral való csendes együttlétre.
- **május 18.** szombat 17.00 – A kisgyermekes családokat várjuk **ovis szentmisére**.
- **május 26.** vasárnap 11.30 – A **bérmálás szentségét** Erdő Péter bíboros úr szolgáltatja ki fiataljainknak és felnőtt katekumenjeinknek.
- **júniusban** Jézus Szentséges Szíve ünnepéig (06.16. péntek) a hétköznapi esti misék végén a **Jézus Szíve litániát** imádkozzuk.
- **június 2.** vasárnap, Krisztus Szent Teste és Vére ünnepe, **Úrnapja**.
- **június 5.** szerda, 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt beszélgetésre, találkozásra, teázásra, imádságra

- **június 21.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk 8.00-17.30 között: szeretettel hívunk mindenkit a velünk élő Úrral való csendes együttlétre.
- **június 24-28.** – **Országúti Napközis Tábor** – *részletek és jelentkezés a honlapon.*
- **július 19.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk 8.00-17.30 között: szeretettel hívunk mindenkit a velünk élő Úrral való csendes együttlétre.
- **július 24-28.** – **Országúti hittantábor** – *jelentkezés és részletek a hitoktatóknál.*
- **július 31.-augusztus 4.** – **Országúti Plébániai Tábor** – *részletek és jelentkezés a honlapon.*
- **július 31.-augusztus 4.** – **Országúti Ifjúsági Tábor** – *részletek és jelentkezés a honlapon.*
- **augusztus 15.** csütörtök, Szűz Mária mennybevétele ünnepe, **Nagyboldogasszony** – Szentmisék 7.30, 10.00 és 18.00 órakor.
- **augusztus 16.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk 8.00-17.30 között: szeretettel hívunk mindenkit a velünk élő Úrral való csendes együttlétre.
- **augusztus 20.** kedd, **Szent István király ünnepe** – Szentmisék 7.30, 10.00 és 18.00 órakor.

1+1% - KIS FIGYELEMMEL
SOK JÓT TEHETSZ

Idén is mellékeld SZJA bevallásodhoz
a 1+1%-os rendelkezésedet:

Az első egy százalékra
a **MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZAT** jelöld meg

TECHNIKAI SZÁM: 0011

A második egy százalékra
a **BUDAI FERENCES ALAPÍTVÁNYT** jelöld meg

ADÓSZÁM: 18285707-1-41

A BUDAI FERENCES ALAPÍTVÁNY CÉLJA:
az **Országúti Ferences Plébánia** közösségi programjainak segítése, a gyerekek és fiatalok fejlődésének, erkölcsi nevelésének előmozdítása, a plébánia és a templom fenntartásának, felújításának támogatása.

Alapítványunk számlaszáma:
11600006-00000000-85573657 (Erste Bank)

BUDAI FERENCES
ALAPÍTVÁNY

36

AZ ORSZÁGÚTI FERENCES PLÉBÁNIA LAPJA · 2024. TAVASZ | 37

MISEREND

• VASÁRNAP:

- **Szentmise** 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 18.00 és 19.30
- **Gyóntatás** 8.00-9.00, 9.30-10.30, 11.00-12.00, 17.30-18.30 és 19.00-20.00 között.

• HÉTKÖZNAP (hétfőtől szombatig):

- **Szentmise** 7.30 és 18.00,
- Az esti szentmise után 19.00 óráig csendes **szen-
ségimádást** tartunk,
- októberben rózsafüzért imádkozzuk,
- májusban a Lorettoi litániával köszöntjük a Szűzanyát,
- júniusban Jézus Szentséges Szíve ünnepéig a Jézus Szíve litániát imádkozzuk.
- **Gyóntatás** 7.20-8.00 és 17.30-18.30 között.

• ELSŐ PÉNTEKEN

- 10.00 órakor is van szentmise,
- gyóntatás 9.30-10.30 között is.

Betegek látogatása

Kérjük a testvéreket, hogyha környezetükben idős, a szentmisére eljönni már nem tudó betegekről tudnak, akik szívesen vennék az Oltáriszentséget minden hónapban, jelezzék a sekrestyében, az irodában vagy a portán (*név, cím, telefonszám*).

E-Persely

Templomunkban egy egyszerűen használható terminál segítségével immár bankkártyával is be lehet fizetni a perselyadományokat, támogatásokat. A szentmisék perselyadománya a liturgiában való személyes részvételünk, odaadásunk, hozzájárulásunk kifejezése, egyben ez a templom és a plébánia fenntartásához, működéséhez, felújításához való támogatásunkat is kifejezi. A készülék a Szent József oltárnál található. Használata buzdítjuk is a testvéreket!

Adományok, egyházi hozzájárulás, támogatás

A hívek állandó befizetései teszik lehetővé a templom és a plébániaépület fenntartását, a szükséges karbantartásokat és felújításokat, a hitoktatás és a közösségek működésének fenntartását, a plébániai munkatársak fizetését, a közösségi programok megszervezését, a plébánia kulturális, egyházzenei programjait. Ennek befizetése minden jövedelemmel rendelkező felnőtt lelkiismereti kötelessége.

Összegére a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia iránymutatása az éves nettó jövedelem 1%-át javasolja kereső személyenként. *(Kiszámításához segítséget nyújthat a honlapon is megtalálható táblázat.)*

Az egyénileg kiszámított összeg az év során bármikor befizethető:

- a honlapon keresztül **bankkártyás fizetéssel**,
- **átutalással** a plébánia számlaszámára: Országúti Ferences Plébánia – **11600006-00000000-67842472** (Erste Bank) – kérjük a befizető nevét és címét megadni, ill. megjegyzésként beírni: „*egyházi hozzájárulás*”,
- a templomban vagy a portán is megtalálható **csekken**,
- **személyesen** az irodában, nyitvatartási időben

Budai Ferences Alapítvány

A templom felújítására, programjaink és plébániai életünk támogatására köszönettel fogadunk támogatásokat a **Budai Ferences**

Alapítvány számláján keresztül is: **11600006-00000000-85573657**.

PLÉBÁNAI IRODA FOGADÓÓRA				
HÉTFŐ	KEDD	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK
8.30 - 11.00	-	8.30 - 11.00	-	8.30 - 11.00
-	16.30 - 18.00	-	16.30 - 18.00	-
LELKIPÁSZTORI FOGADÓÓRA				
16.00 - 17.15	-	-	-	16.00 - 17.15
KARITÁSZ FOGADÓÓRA				
-	15.30 - 17.00	-	-	10.30 - 12.00

Lehetőség van egyes esetekben az adminisztráció online intézésére – pl. keresztlevele kérése, elbocsátó, stb. esetében – a plébánia **orszagut@ferencesek.hu** címén. Munkatársaink **postán** vagy **emailben** küldik el a szükséges dokumentumokat. Miseszándék a sekrestyében és az irodában kérhető. **Emailben** vagy **telefonon** szívesen adunk előzetesen tájékoztatást.

A BUDAPEST ORSZÁGÚTI SZENT ISTVÁN ELSŐ VÉRTANÚ PLÉBÁNIA LAPJA

Megjelenik 600 példányban • **Felelős kiadó:** fr. Lendvai Zsolt ofm plébános • **Cím:** 1024 Budapest, Margit krt. 23.

Telefon: 06 1 212-5628 (porta) és 06 1 315-0944 (plébánia - irodai időben)

Online: orszagut@ferencesek.hu • **orszagutiferencesek.hu** • facebook.com/orszagutiferencesek/

Fotók: Andréka Ágoston, Blessing Group, fr. Horváth Achilles, fr. Lendvai Zsolt, fr. Palkó Julián, Gieszer Richárd, Somogyi András, Kárpátaljai Ferences Misszió, Országúti Ferences Plébánia Fotótára, ferencesek.hu, ferenc800.hu, magyarurir.hu

Grafikai tervezés, tördelés: Kohán József • kohan.jozsi67@gmail.com

2024. FERENCES FARSANGI BÁL

